

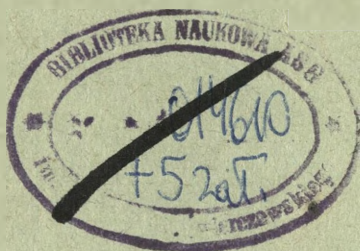
Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

~~DO DZYTUKU
SLUZBY~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 495

ZESZYT TAKTYCZNY
9(54)

plan rejonu boszar

~~039815~~

WARSZAWA BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
1970 Archiwum Historii Obrony i Specjalnych

Nr ewid. 039815

Colour Chart #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Centimetres

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

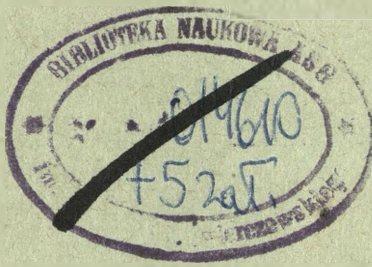
DANES-PICTA.COM

57

52

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

~~DO UŻYTKU
SLUŻBY~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 495

ZESZYT TAKTYCZNY

9(54)

plan rejonu koszar

~~0255015~~

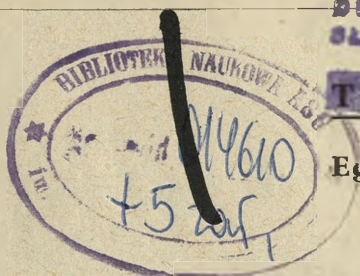
WARSZAWA BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP

1970 Archiwum Działu Zabezpieczenia Specjalnych

Nr ewid. ~~1~~ 039815

27

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

DO DZYTKU
SLUZHOBNEGO

TAJNE

Egz. Nr 495

ZESZYT TAKTYCZNY

9(54) *Przeł. Inst*
12.6.57
R

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Dzielnicy Zbroj. i Sztabowych

Nr ewid. *039815*

W A R S Z A W A

1970

Materiał do niniejszego zeszytu opracowali:

do części pierwszej:

— płk dypl. Jan Łabędź;

do części drugiej:

— płk dypl. Stanisław Mistewicz.

SPIS TREŚCI

Str.

Część pierwsza: Osiągnięcie gotowości bojowej przez pułk zmechanizowany. /Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytach Taktycznym nr 9/45, 1969 r./	5
I. Wypracowanie przez dowódcę pułku zamiaru /myśli przewodniej/ mobilizacyjnego rozwinięcia pułku w ramach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej	5
II. Proponowana treść wytycznych dowódcy 28 pz	19

Część druga: Organizacja i prowadzenie działań specjalnych w natarciu dywizji zmechanizowanej	
1. Ogólne zasady prowadzenia działań specjalnych na tyłach przeciwnika	32
2. Organizacja i planowanie działań specjalnych na tyłach przeciwnika	38
3. Prowadzenie działań specjalnych na tyłach przeciwnika	43
4. Założenie do tematu: Organizacja i prowadzenie działań specjalnych na tyłach przeciwnika	46

Załączniki

Do części pierwszej:

Nr 1 - Zestawienie potrzeb mobilizacyjnych 28 pz i jednostek przez niego formowanych.

- Nr 2 - Zestawienie środków transportowych 28 pz i jednostek przez niego formowanych.
- Nr 3 - Plan przeformowania i zadania mobilizacyjne 28 pz.
- Nr 4 - Plan mobilizacyjnego rozwinięcia 28 pz oraz osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

Do części drugiej:

- Nr 1 - Wyciąg z arkusza identyfikacji wojsk npla.
- Nr 2 - Organizacja kompanii specjalnej 5 br.
- Nr 3 - Dane taktyczno-techniczne sprzętu łączności będącego w wyposażeniu kompanii specjalnej dywizji.
- Nr 4 - Położenie wojsk własnych i wiadomości o nieprzyjacielu o 19.00 7.6.

Część pierwsza

OSIĄGANIE GOTOWOŚCI BOJOWEJ PRZEZ PUŁK ZMECHANIZOWANY

/Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszycie Taktycznym nr 9/45 69 r./.

1. Wypracowanie przez dowódcę pułku zamiaru /myśli przewodniej/ mobilizacyjnego rozwinięcia pułku w ramach osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej

W części drugiej Zeszytu Taktycznego nr 9/45, 1969 r. zamieszczono treść rozkazu dowódcy Pomorskiego Okręgu Wojskowego dotyczącego opracowania planu rozwinięcia mobilizacyjnego 28 pz.

Na podstawie tego rozkazu dowódca 28 pz wraz ze sztabem przystąpił do analizy zadania i oceny warunków mobilizacyjnych oraz przygotowania wytycznych do opracowania zagadnień mobilizacyjnych planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej 28 pz.

Dowódca pułku wraz z oficerami sztabu po zapoznaniu się z otrzymanymi zadaniami i dokumentami mobilizacyjnymi wydał polecenie przygotowania propozycji dotyczących wykonania zadań i wypracowania myśli przewodniej do mobilizacyjnego rozwinięcia pułku i jednostek przez niego mobilizowanych.

1. Analiza zadania mobilizacyjnego pułku /referuje szef sztabu 28 pz/

Zadaniem 28 pułku zmechanizowanego jest:

- przekształcenie struktury organizacyjnej pułku i 10 batalionu napraw okresu pokojowego na strukturę organizacyjną okresu wojennego;
- sformowanie od nowa na bazie otrzymanych z innych jednostek i wydzielonych z 28 pz załączków wojennych 17 i 39 medycznych batalionów wzmocnienia.

Do wykonania wyżej wymienionych zadań należy wykorzystać:

- siły i środki okresu pokojowego będące w dyspozycji 28 pz i 10 krem;
- siły i środki otrzymywane z innych jednostek;
- żołnierzy rezerwy i środki transportowe gospodarki narodowej przydzielone pułkowi w trybie alarmowym w ramach rozwijania mobilizacyjnego rzutu alarmowego.

Z wymienionych wyżej sił i środków zorganizować grupy mobilizacyjne^{x/} w celu przekształcenia struktury organizacyjnej pododdziałów 28 pz okresu "P" na strukturę organizacyjną okresu "W", przeformowania 10 krem na 10 bu oraz sformowania od nowa 17 i 39 mbr. Na dowódców grup

-----

x/ Grupa mobilizacyjna jest to doraźnie zorganizowany oddział o dowolnym stanie osobowym, wyposażony w odpowiednią ilość środków technicznych przeznaczonych do rozpoczęcia i wykonywania czynności związanych z mobilizacyjnym osiaganiem gotowości bojowej jednostki. Tworzy się ją ze stanu osobowego i środków technicznych jednostki mobilizującej. Grupa mobilizacyjna może być zorganizowana oddzielnie dla własnej jednostki i oddzielnie dla jednostek mobilizowanych. Grupa mobilizacyjna jednostki mobilizującej może również wykonywać określone czynności na rzecz jednostek mobilizowanych. W miarę narastania sił i środków w jednostkach mobilizowanych grupy mobilizacyjne są rozwiązywane, a siły i środki grupy wracają do oddziałów, do których mają przydzielony mobilizacyjne.

mobilizacyjnych wyznaczyć oficerów zawodowych, przewidzianych na stanowiska dowódców pododdziałów i dowódców jednostek mobilizacyjnych.

Biorąc pod uwagę miejsce dyslokacji i warunki lokalne 28 pz, realizację przedsięwzięć mobilizacyjnych zaplanować:

- w przypadku wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej - w stałym miejscu dyslokacji, w gotowości do natychmiastowego opuszczenia garnizonu i przeniesienia dalszej mobilizacji do rejonu zapasowego;
- w przypadku wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej - w zapasowym rejonie mobilizacji; po osiągnięciu przez poszczególne pododdziały i jednostki mobilizowane pełnej gotowości bojowej, przegrupowywać je do rejonów alarmowych lub do innych rejonów, aby poprawić warunki dyslokacji.

Dla realizacji przedsięwzięć wynikających z wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej należy zaplanować rozmieszczenie pododdziałów i jednostek mobilizowanych w stałym miejscu dyslokacji 28 pz. Ze względu na brak warunków zakwaterowania wszystkich przybywających w ramach mobilizacji żołnierzy rezerwy, należy zdeponować w ramach zapasu nienaruszalnego jednostki - odpowiednią ilość namiotów.

Celem realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych wynikających z wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej należy uzgodnić z dowódcą garnizonu oraz szefem PSZW Kołobrzeg:

- trasy wyjścia mobilizowanych pododdziałów i jednostek z garnizonu, regulację ruchu i zapewnienie bezpieczeństwa

na drogach ich przemarszu do zapasowego rejonu mobilizacji;

- sposób przekazywania opuszczonych obiektów i pozostawionych w nich nadwyżek materiałowych;
- zakres i udział 28 pz w ochronie i osłonie mobilizacji w garnizonie oraz świadczenia w tym zakresie przez inne jednostki na korzyść 28 pz. Ponadto przedstawić dowódcy dywizji propozycje dotyczące lokalizacji zapasowego rejonu mobilizacji i rejonów alarmowych.

U w a g a: Dowódca 28 pz wysłuchując wstępnej analizy zadań mobilizacyjnych referowanej przez szefa sztabu powinien zwrócić szczególną uwagę na zależność wykonania zadań operacyjnych od wykonania zadań mobilizacyjnych.

2. Ocena warunków rozwinięcia mobilizacyjnego 28 pz

1. Ocena zagrożenia /referuje starszy pomocnik szefa sztabu ds. rozpoznania/

Miasto i powiat KOŁOBRZEG są położone w rejonie środkowego wybrzeża. Rejon ten może być narażony na stosunkowo wczesne oddziaływanie przeciwnika. Celem jego działania może być opanowanie portu i węzła komunikacyjnego, sparaliżowanie ruchu kołowego, zdeorganizowanie przedsięwzięć o charakterze wojskowym, utrudnienie lub wręcz przerwanie mobilizacji. Przypuszczalną formą oddziaływania mogą być uderzenia lotnictwa, działania desantów morskich i powietrznych oraz działania grup dywersyjnych.

Na terenie województwa KOSZALIŃSKIEGO zamieszkują mniejszości narodowe, spośród których część może być nie zdyscyplinowana, o małym zaangażowaniu patriotycznym. Grupy te mogą być podatne na wrogą propagandę,

szczególnie w okresie wzmożenia na terytorium kraju oddziaływania psychologicznego przeciwnika.

Należy również brać pod uwagę to, że w okresie letnim do m. KOŁOBRZEG i okolic napływa kilkadziesiąt tysięcy ludności z całego kraju oraz duża ilość cudzoziemców, w tym także z NRF. Istnieje zatem możliwość szerokiej działalności propagandowej, trafiającej na podatny grunt. W wypadku ogłoszenia mobilizacji - szczególnie w sezonie letnim - istnieje możliwość wybuchu paniki.

W związku z powyższym należy:

- planować przeprowadzenie mobilizacji, uwzględniając możliwość oddziaływania nieprzyjaciela na pułk zarówno w czasie jego pobytu w garnizonie, jak i w zapasowym rejonie mobilizacji;
- w planie ochrony mobilizacji uwzględnić w szczególności elementy obrony przeciwdywersyjnej i maskowania. Nakazać pododdziałom mobilizowanym ubezpieczenie miejsc pracy we wszystkich punktach mobilizacyjnych oraz organizować patrolową służbę ochronną w miarę napływu żołnierzy rezerwy do poszczególnych pododdziałów;
- osłonę przed uderzeniami z powietrza zapewnić przez całkowite maskowanie przedsięwzięć mobilizacyjnych, nie - dopuszczając /szczególnie w garnizonie/ do większego skupienia ludzi i sprzętu oraz przygotowując szczeliny i ukrycia dla stanu osobowego zarówno w garnizonie, jak i w zapasowym rejonie mobilizacji;
- przed rozpoczęciem ewakuacji oddziałów rozpoznać zapasowy rejon mobilizacji oraz wysłać patrole i służbę regulacji ruchu na drogi dojazdu do tego rejonu;

- nawiązać współpracę z PSzW i organami politycznymi w celu uruchomienia sieci punktów informacyjnych i propagandowych na węzłach komunikacyjnych /kolejowych i drogach/ oraz skierować służbę patrolową na drogi wlotowe do m. KOŁOBRZEG;
- wydzielić niezbędne siły i środki do ochrony opuszczanych obiektów koszarowych i pozostawionego tam mienia wojskowego - do czasu przyjęcia i zorganizowania ich ochrony przez dowództwo garnizonu okresu wojennego;
- wystąpić do dowódcy dywizji z wnioskiem o wyznaczenie rejonu: rozdzielenie dróg pld. ZIELENIEWO, BŁOTNICA, obszar wzdłuż rzeki BŁOTNICA, 2 km ptn. NIEŻYN, DŁUŻNA, ZABOROWO, ROŚCIĘCINO - jako zapasowego rejonu mobilizacji 28 pz.

2. Ocena sił własnych /referuje starszy pomocnik szefa sztabu ds. operacyjnych/:

a/ 28 pz jest jednostką skadrowaną, posiadającą częściowo rozwiniętą strukturę organizacyjną wszystkich prawie pododdziałów - z wyjątkiem kompanii rozpoznawczej, kompanii saperów i plutonu chemicznego; załączki tych pododdziałów w postaci plutonów znajdują się w oddziałach szkolnych 10 DZ, które po zarządzeniu mobilizacji przybędą do 28 pz.

Aktualny stan 28 pz - to przede wszystkim niektóre pododdziały specjalne i kwatermistrzowskie. Z pododdziałów bojowych 28 pz dysponuje jedną kompanią piechoty zmeczonizowanej, jedną niepełną kompanią czołgów i jedną niepełną baterią 122 mm hb.

Etatowo 28 pz posiada również szkolną kompanię dowódców i mechaników - kierowców czołgów w składzie 214 żołnierzy, z czego - zgodnie z wykazem wydzielenia załączków wojennych - należy wydzielić do jednostek dywizji około 3/4 stanu osobowego; pozostali żołnierze mogą być wykorzystani w grupie mobilizacyjnej batalionu czołgów.

W przypadku realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych w okresie szkolenia unitarnego, żołnierzy z pododdziałów szkolnych należy włączyć do grup mobilizacyjnych 28 pz, a po zakończeniu mobilizacji skierować ich do oddziałów rezerwowych lub punktów zbiórki, zgodnie z planem kierowania nadwyżek pomobilizacyjnych. W tym wypadku braku w stanie osobowym poszczególnych pododdziałów należy uzupełnić żołnierzami rezerwy posiadającymi przydziały mobilizacyjne w ramach tzw. "nakładki" i przewidzieć ich do powołania w trybie alarmowym.

b/ 10 batalion napraw posiada dostateczną bazę formowania, którą stanowi istniejąca w czasie pokoju 10 kompania remontowa, w związku z czym nie trzeba będzie wydzielać /poza nakazaną ochroną/ dodatkowych sił do przeprowadzenia mobilizacji. Dowódcę 10 kompanii remontowej należy wyznaczyć na dowódcę 10 batalionu napraw i nakazać mu przygotowanie i przeprowadzenie mobilizacji batalionu posiadanymi siłami.

c/ 17 i 39 medyczne bataliony wzmocnienia formowane są od nowa. Dla ich uzupełnienia należy wydzielić ze stanu osobowego 28 i 29 pz w ramach załączków wojennych:

- starszych lekarzy pułków - na dowódców batalionów medycznych;

- szefów zaopatrzenia żywnościowego - na kwatermistrzów batalionów medycznych;
- podoficerów gospodarczych - na podoficerów żywnościowych;
- szefów kompanii - na pomocników kwatermistrzów.

Dla szybszego sformowania tych batalionów należy zorganizować grupy mobilizacyjne, wykorzystując do tego celu załączki wojenne, a także żołnierzy rezerwy i środki transportowe gospodarki narodowej dostarczone w ramach mobilizacyjnego rzutu alarmowego, oraz utworzyć grupy mobilizacyjne. Celem wzmocnienia tych grup, szczególnie w początkowym okresie mobilizacji, należy przydzielić im po kilku żołnierzy i po kilka środków transportowych z pododdziałów 28 pz. Bezpośrednie kierownictwo tymi grupami powinien sprawować punkt kierowania mobilizacją 28 pz.

d/ W mobilizacyjnym rzucie alarmowym należy powołać dla uzupełnienia stanu osobowego 28 pz około 260 żołnierzy, dla 10 bn - około 40 oraz dla 17 i 39 mbw - po 34 żołnierzy rezerwy, co stanowi około 20% potrzeb mobilizacyjnych tych jednostek.

Żołnierzy tych należy powołać siłami 28 pz, a następnie wykorzystać ich do organizowania grup mobilizacyjnych ww. jednostek. Posiadane siły i środki 28 pz oraz powołany mobilizacyjny rzut alarmowy, a także odpowiednio przeszkolona kadra ułatwią przeprowadzenie mobilizacji.

Dla szybkiego odtworzenia gotowości bojowej jednostek, żołnierzy - rezerwistów o wysokich specjalnościach wojskowych powołać siłami wydzielonymi przez 28 pz, natomiast pozostałych żołnierzy - siłami rad narodowych w ramach akcji kurierskiej. Przybywających do jednostek żołnie-

rzy rezerwy mobilizacyjnego rzutu alarmowego wykorzystać natychmiast do wzmocnienia grup mobilizacyjnych. Żołnierzy tych należy odpowiednio przeszkolić i wydać im do przechowania w domu przedmioty mundurowe.

3/ Organizacja uzupełnienia stanu osobowego i środków transportowych 28 pz:

a/ Stanu osobowego /referuje pomocnik szefa sztabu ds. organizacyjno-mobilizacyjnych/

Po zarządzeniu mobilizacji 28 pz musi przyjąć razem około 1850 żołnierzy rezerwy. Będzie to więc poważna liczba ludzi, którzy w wypadku zarządzenia powszechnej mobilizacji będą przybywali prawie w jednym czasie do punktu kontrolno-informacyjnego /PKI/ 28 pz. Żołnierze rezerwy, mający przydziały mobilizacyjne do tego pułku, zamieszkują w pobliżu miejsca dyslokacji 28 pz, to jest w powiecie i mieście KOŁOBRZEG.

W celu sprawnego przyjęcia żołnierzy rezerwy i skierowania ich do poszczególnych pododdziałów lub grup mobilizacyjnych należy zorganizować jeden punkt kontrolno-informacyjny z odpowiednią ilością stanowisk pracy - oddzielnie dla 28 pz i jednostek przez niego mobilizowanych.

Terytorialny system uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych oraz organizowanie przez prezydium rad narodowych dowozu żołnierzy rezerwy do miejsc mobilizacji pozwala wnioskować, że pierwsi rezerwiści stawią się w PKI już po 3-4 godz. od chwili zarządzenia mobilizacji, a żołnierze rezerwy mobilizacyjnego rzutu alarmowego powoływanego siłami jednostki stawią się w niej w ciągu od 2 do 4 godzin.

Dla PKI trzeba zapewnić odpowiednie pomieszczenie. Ponieważ 28 pz nie zdoła ich wygospodarować, należy przewidzieć pracę PKI w namiotach, które powinny być zdeponowane w pułku jako zapas nienaruszalny wraz z innym wyposażeniem koniecznym do zapewnienia pracy w warunkach polowych.

Na wypadek realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych w zapasowym rejonie mobilizacji najwygodniej byłoby zorganizować PKI w lesie pld. ROŚCIĘCINO. W tym wypadku w granizonie trzeba będzie zorganizować punkt informacyjny, z którego można by przybywających żołnierzy rezerwy kierować do zapasowego miejsca pracy PKI.

b/ Środków transportowych z gospodarki narodowej /referuje st. pomocnik szefa służby technicznej ds. samochodowych/:

W chwili obecnej 28 pz brakuje: 4 samochodów osobowych, 57 samochodów ciężarowych, 21 samochodów specjalnych, 2 ciągników samochodowych, 2 motocykli i 23 przyczep transportowych oraz dla jednostek mobilizacyjnych - 4 samochodów osobowych, 45 samochodów ciężarowych, 50 samochodów specjalnych, 2 ciągników samochodowych i 24 przyczep transportowych.

Przewidzianą ilość środków transportowych dla zaspokojenia potrzeb mobilizacyjnych 28 pz należy pobrać z zasobów gospodarki narodowej za pośrednictwem zorganizowanego punktu przyjęcia i rozdziału środków transportowych /PRT/. W wypadku realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych w granizonie punkt ten najlepiej jest zorganizować na bazie warsztatów TOS w m. KOŁOBRZEG, a przy ich realizacji w zapasowym rejonie mobilizacji w m. BŁOTNICA - na bazie warsztatów POM.

Organizację przyjęcia środków transportowych z zasobów gospodarki narodowej należy w każdym wypadku uzgodnić z PSzW KOŁOBRZEG.

4. Ocena miejsca mobilizacji /referuje pomocnik szefa sztabu ds. organizacyjno-mobilizacyjnych/

Koszary 28 pz zapewniają zakwaterowanie tylko około 60% stanu wojennego pułku i 10 bn. Jednostkom nowo formowanym nie będzie można zapewnić potrzebnej ilości odpowiednich pomieszczeń. Dlatego też w każdym wypadku należy przewidywać zajęcie pomieszczeń dodatkowych lub zwolnienie pomieszczeń zajmowanych przez 28 pz na korzyść jednostek mobilizacyjnych.

Najbardziej prawdopodobne jest to, że dla 28 pz jako zasadniczy będzie przyjęty wariant prowadzenia mobilizacji w rejonie zapasowym, dlatego też należy zwrócić szczególną uwagę na dobór odpowiednich miejsc i ich rozpoznanie przy rozmieszczaniu poszczególnych pododdziałów. Zatwierdzony przez dowódcę POW zapasowy rejon mobilizacji /patrz szkic rozmieszczenia 28 pz w zapasowym rejonie mobilizacji/ obejmuje powierzchnię około 60 km² i średnio będzie oddalony od garnizonu o 8-12 km. W rejonie tym znajduje się siedem PGR, trzy POM oraz kilkanaście osiedli wiejskich. Zabudowa i urządzenia znajdujące się w tym rejonie zapewnią całkowite zaspokojenie potrzeb mobilizowanych jednostek, o każdej porze roku i w różnych warunkach atmosferycznych.

Wielkość obszaru zapasowego rejonu mobilizacji umożliwia wybór miejsc dla poszczególnych pododdziałów oraz wykorzystanie istniejącej łączności, którą posiadają GRN, PGR i POM.

Teren w zapasowym rejonie mobilizacji jest w większości zakryty /co umożliwia maskowanie wojsk i sprzętu/, pagórkowaty o dobrze rozwiniętej drożni.

5. Ochrona i osłona mobilizacji /referuje pomocnik szefa sztabu ds. operacyjnych/

28 pz otrzymał od dowódcy garnizonu zadanie wydzielenia ze składu osobowego pułku dwóch posterunków do ochrony garnizonowych magazynów uzbrojenia w czasie od NG+1 do N+1G+1. Ponadto wiadomo, że na korzyść 28 pz w ramach osłony mobilizacji państwa działać będą siły i środki szczebla centralnego. Bezpośrednią ochroną i ubezpieczeniem zasadniczego i zapasowego rejonu mobilizacji należy zorganizować siłami i środkami 28 pz, zwracając szczególną uwagę na pełne maskowanie przedsięwzięć mobilizacyjnych w pododdziałach, zachowanie wzorowego porządku i dyscypliny oraz prowadzenie odpowiedniej pracy partyjno-politycznej w punktach przyjęcia stanu osobowego i środków transportowych.

Z uwagi na to, że na terenie województwa KOSZALIŃSKIEGO prawie przez cały rok znajduje się duża ilość turystów, których część może być wykorzystana do prowadzenia rozpoznania i penetracji terenu, należy wzmóc czujność i nie dopuścić do ich przenikania na teren objęty mobilizacją jednostek wojskowych oraz nawiązać ścisłą współpracę z terenowymi organizacjami w zakresie podjęcia wspólnej akcji propagandowo-politycznej.

6. Ocena czasu /referuje szef sztabu 28 pz/

28 pz powinien osiągnąć gotowość bojową w trzecim dniu od zarządzenia mobilizacji. W tym czasie pułk musi

przyjąć około 60% stanu osobowego, wyposażyć żołnierzy rezerwy w sprzęt bojowy, sformować pododdziały, przeprowadzić ćwiczenia zgrywające oraz przejść do rejonu alarmowego.

Z uwagi na to, że żołnierze rezerwy posiadają karty mobilizacyjne z terminem stawliennictwa "natychmiast" oraz że zamieszkują w pobliżu miejsc dyslokacji jednostki, mogą się stawić masowo i bardzo szybko, co umożliwi przyspieszenie formowania pododdziałów, a zatem szybsze osiągnięcie gotowości bojowej przez 28 pz.

Na skrócenie czasu osiągania gotowości bojowej wpłynie również powoływanie żołnierzy rezerwy systemem alarmowym celem wzmocnienia grup mobilizacyjnych oraz zorganizowany przez poszczególne rady narodowe system dowozu żołnierzy rezerwy do punktów mobilizacyjnych.

Nezależnie od tego należy zaplanować /w zależności od warunków/ pewne przedsięwzięcia, które w znacznym stopniu pozwolą skrócić czas mobilizacji, a mianowicie:

- przygotować komplety wyposażenia indywidualnego żołnierza i zmagazynować je w pododdziałach;
- przeszkolić cały stan osobowy w posługiwaniu się sprzętem mechanicznym oraz w wykonywaniu poszczególnych przedsięwzięć mobilizacyjnych.

7. Warunki meteorologiczne

Warunki meteorologiczne - ze względu na rozwiniętą drożnię o twardej nawierzchni - nie będą miały większego wpływu na tok przeprowadzania mobilizacji. Zima lub okres deszczowy jesienią czy wiosną mogą nieco opóźnić stawienie się żołnierzy i środków transportowych na punktach mobilizacyjnych oraz przedłużyć czas ewakuacji 28 pz i jedno-

stek mobilizowanych do zapasowego miejsca mobilizacji.

U w a g a: Zagadnienia omówione w punkcie 1-7 bardziej szczegółowo rozpracowane są w dokumentach wykonawców w określonej części planu mobilizacyjnego.

Po dokonaniu oceny możliwości mobilizacyjnych dowódca 28 pz opracowuje zarys decyzji mobilizacyjnej i daje wytyczne szefowi sztabu oraz kwatermistrzowi do opracowania planu mobilizacyjnego. Decyzja dowódcy 28 pz - patrz szkic, załącznik nr 4.

II. Proponowana treść wytycznych dowódcy 28 pz

1. Zadania mobilizacyjne 28 pz:

- przekształcić strukturę organizacyjną 28 pz czasu "P" na strukturę organizacyjną czasu "W" i rozwinąć pułk wg etatu czasu wojennego;
- przekształcić 10 kompanię remontową w 10 batalion napraw; *14 kł. rem., 100 rozpoz.*
- zorganizować 17 i 39 medyczne bataliony wzmocnienia w oparciu o wydzielone załączki wojenne;
- wydzielić z 28 pz oficerów, podoficerów i szeregowców do innych jednostek - zgodnie z wykazem wydzielania załączków wojennych.

2. Wykonanie tych zadań wymaga realizacji szeregu przedsięwzięć związanych z przejściem ze stałej gotowości bojowej do wyższych stanów gotowości bojowej jednostki. Są to:

- a/ zorganizowanie - w oparciu o dyżurną służbę operacyjną - systemu powiadamiania i alarmowania jednostki i utrzymanie go w stałej gotowości;

- b/ wydzielenie ze składu osobowego dowództwa i sztabu pułku grupy pogotowia alarmowego dla kierowania początkowym okresem osłaniania gotowości bojowej jednostki;
- c/ utrzymanie w gotowości do natychmiastowego wykonywania zadań nie mniej niż 79% ewidencyjnego stanu osobowego i sprzętu bojowego jednostki;
- d/ zgromadzenie i przechowywanie sprzętu i materiałów zapasu nienaruszalnego zgodnie z tabelami i normami należności;
- e/ prowadzenie szkolenia całego składu osobowego jednostki i żołnierzy rezerwy w zakresie wykonywania przydzielonych im zadań zgodnie z utrzymanymi przydziałami mobilizacyjnymi;
- f/ rozbudowanie ukryć dla siły żywej i sprzętu zgodnie z planem inżynierskiej rozbudowy stałego miejsca dyslokacji jednostki oraz przygotowanie planów inżynierskiej rozbudowy organów alarmowych;
- g/ opracowywanie i ciągłe uaktualnianie planów osiągania wyższych stanów gotowości bojowej jednostki.

3. Mobilizacyjne rozwinięcie pułku i jednostek mobilizowanych planować wg następujących wariantów:

Wariant I - realizacja przedsięwzięć mobilizacyjnych w przypadku wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej;

Wariant II - mobilizacyjne rozwinięcie pułku i jednostek mobilizowanych w wypadku wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej poprzedzonego stanem podwyższonej gotowości bojowej;

Wariant III - mobilizacyjne rozwinięcie pułku i jednostek mobilizowanych w wypadku przejścia do stanu pełnej gotowości bojowej bezpośrednio ze stanu stałej gotowości bojowej. W+2 6+R W+16+12

W wypadku realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych wg wariantu pierwszego mobilizacyjne rozwinięcie pułku i jednostek mobilizowanych należy planować w zasadniczym rejonie mobilizacji. W tym wypadku żołnierzy powinno się zakwaterować w budynkach koszarowych, hali sportowej, klubie oficerskim i w namiotach, wg wariantu drugiego i trzeciego - w zasadniczym i zapasowym rejonie mobilizacji. W zapasowym rejonie mobilizacji /rejonie alarmowym/ żołnierzy należy zakwaterować systemem biwakowym, a w okresie zimy - w osiedlach /wg zasad kwaterowania wojsk w kwaterach przejściowych/.

4. Rejony mobilizacji 28 pz i jednostek mobilizowanych:

a/ zasadniczy rejon mobilizacji - stałe miejsce zakwaterowania pułku;

b/ zapasowy rejon mobilizacji:

- dla 28 pz - rozwidlenie dróg 2 km pld. ZIELENIEWO, /wył/ PRZECMINO, BŁOTNICA, NIEMIERZE, NIEŻYN, OŁUŻNA, ZABOROWO, ROŚCIĘCINO;
- dla 10 batalionu napraw - ŚWIELUBIE, las /9444/, zach. brzeg rz. PARSETA /9545/;
- dla 17 mbw - pld. skraj lasu /0031/, STARY BOREK, NOWY BOREK;
- dla 39 mbw - /wył/ tor kolejowy /0028/, wzdłuż toru kolejowego do m. RAJEWO, lasek /0126/.

5. Drogi dojazdu do rejonów mobilizacji:

- dla 28 pz - droga zasadnicza: KOŁOBRZEG, ZIELENIEWO, CHARZYNO; droga zapasowa: KOŁOBRZEG, RADZIKOWO, KORZYSTNO, PRZECMINO;
- dla 10 batalionu napraw - droga zasadnicza: KOŁOBRZEG, NIEKANIN, BOGUCINO, ŚWIELUBIE;
- dla ~~17-39~~¹⁰⁶ mbw - droga zasadnicza: KOŁOBRZEG, RADZIKOWO, KORZYSTNO, STARY BOREK, RAJEWO.

6. Organizację przyjęcia i rozdziału żołnierzy rezerwy w zasadniczym i zapasowym rejonie mobilizacji należy poprzedzić nawiązaniem współpracy z PSzW KOŁOBRZEG i BIAŁOGARD w celu zorganizowania sieci punktów informacyjnych i służby porządkowej. Żołnierzy rezerwy powinien przyjmować punkt kontrolno-informacyjny /PKI/ zorganizowany w stałym i zapasowym rejonie mobilizacji w składzie: komendant PKI /pomochnik szefa sztabu pułku ds. operacyjnych/, członkowie: instruktor sekcji politycznej, lekarz izby chorych, 10 pisarzy, 10 łączników.

W wypadku mobilizacji w rejonie zapasowym należy zorganizować w koszarach punkt informacyjny, którego zadaniem będzie przyjmowanie przybyłych żołnierzy rezerwy i kierowanie ich do zapasowego rejonu mobilizacji. Punkt ten powinni obsługiwać: oficer dyżurny pułku, pomocnik szefa sztabu ds. organizacyjno-ewidencyjnych oraz trzech pisarzy i trzech łączników z samochodami.

Rozdziału żołnierzy rezerwy na punkcie kontrolno-informacyjnym należy dokonywać zgodnie z ustalonymi przydziałami mobilizacyjnymi oraz według symboli pododdziałów uwidoczniionych w dokumentach powołania.

W tym celu dla każdego pododdziału mobilizowanego po-

winno się ustalić odpowiednie symbole i przekazać je powiatowym sztabom wojskowym uzupełniającym potrzeby mobilizacyjne. Początek pracy PKI - NG+2. 4

7. Przekształcenia struktury organizacyjnej pułku czasu "P" na strukturę organizacyjną czasu "W" należy dokonać poprzez uzupełnienie pododdziałów żołnierzami rezerwy, środkami transportowymi, maszynami inżynierskimi oraz sprzętem techniczno-bojowym wg etatu czasu "W". W celu wzmocnienia grup mobilizacyjnych 28 pz i jednostek mobilizowanych powinno się zaplanować powołanie mobilizacyjnego rzutu alarmowego w ilości odpowiadającej 20% potrzeb wojennych pułku i jednostek mobilizowanych. Rzut ten należy powołać siłami i środkami 28 pz i rad narodowych.

Dla uzupełnienia do 100% potrzeb mobilizacyjnych stanu osobowego należy spowodować, by PSzW powołały o 20% żołnierzy rezerwy więcej, niż określa to rozdziałnik, głównie w zakresie takich specjalności wojskowych, jak: czołgiści - artylerzyści, łącznościowcy, kierowcy samochodowi. Przy obsadzaniu szczególnie ważnych - ze względu na gotowość bojową - stanowisk dowódczych i technicznych występujących w jednostkach pojedynczo, należy zapotrzebować w PSzW żołnierzy rezerwy - dublerów. Na okres szkolenia unitarnego i specjalistycznego należy zapotrzebować poborowych w PSzW w ramach tzw. "nakładki" żołnierzy rezerwy.

8. Przyjęcie i rozdział środków transportowych należy powierzyć punktowi rozdziału transportu /PRT/ zorganizowanemu na bazie TOS KOŁOBRZEG, a w rejonie zapa-

sowym - na bazie POM i PGR BŁOTNICA. Za organizację i kierowanie sprawnym przebiegiem pracy PRT czynię odpowiedzialnym pomocnika szefa służb technicznych ds. samochodowych. Gotowość PRT do pracy - NG+4.

9. Na szczeblu pułku należy zorganizować punkt kierowania mobilizacją /PKM/ w ramach punktu dowodzenia o składzie: dowódca pułku /zastępca/, oficerowie operacyjni, szefowie służb i przedstawiciele PSzW KOŁOBRZEG.

Punkt kierowania mobilizacją powinno się wyposażać w wielokanałowy system łączności: z podległymi pododdziałami, jednostkami mobilizowanymi, punktem kontrolno-informacyjnym, punktem rozdziału transportu i powiatowymi sztabami wojskowymi KOŁOBRZEG i BIAŁOGARD.

W pododdziałach i jednostkach mobilizowanych z istniejących stanów osobowych, wzmocnionych mobilizacyjnymi rzutami alarmowymi, i z załączków wojennych należy zorganizować oddzielne grupy organizacyjno-mobilizacyjne dla:

- pododdziałów sztabu pułku;
- pierwszego, drugiego i trzeciego batalionu piechoty zmotoryzowanej;
- batalionu czołgów;
- artylerii pułkowej;
- tyłów pułku;
- 10 batalionu *napraw; 1447 dniem, 106102*

✓ 17 i 39 medycznych batalionów wzmocnienia, których zadaniem będzie rozwijanie poszczególnych pododdziałów i uzupełnianie ich do etatów czasu wojennego.

Za właściwą organizację i sprawne funkcjonowanie tych grup należy uczynić odpowiedzialnymi dowódców pododdziałów 28 pz, dla których grupy te będą organizowane oraz dowódców jednostek mobilizowanych.

10. Stan zapasów nienaruszalnych /ZN/ i sposób ich składowania oraz przechowywania w magazynach: zapasy środków materiałowych, technicznych i uzbrojenia przeznaczone do użytku bieżącego oraz utrzymywane jako zapasy nienaruszalne /z wyjątkiem pojazdów samochodowych/ zaspokajają potrzeby mobilizacyjne 28 pz i jednostek mobilizowanych.

Składowanie i przechowywanie /ZN/:

a/ dla 28 pz:

- zapasy ruchome pułku wszystkich asortymentów - w magazynach pułkowych;
- uzbrojenie, umundurowanie, sprzęt chemiczny, inżynierijno-saperski, łączności i inny dla kompanii /równorzędnych/ - w magazynach pododdziałowych grup organizacyjno-mobilizacyjnych;

b/ dla 17 i 39 mbw:

- zapasy mobilizacyjne wszystkich asortymentów /z wyjątkiem amunicji/ rozdzielone na poszczególne bataliony - w magazynach pułkowych;

c/ dla 10 b napraw:

- umundurowanie i osobisty ekwipunek żołnierzy - w magazynach 10 k remontowej.

Pododdziały /grupy organizacyjno-mobilizacyjne/ po zarządzeniu mobilizacji od NG + 0.30 do NG + 4 pobierają środki materiałowe kolejno wg grafiku wydawania materiałów, który zostanie opracowany przez kwatermistrza 28 pz.

Ewakuację środków materiałowych należy zorganizować tak, aby pierwszy rzut /kolumna samochodowa/ wyruszył ze stałego miejsca zakwaterowania:

- a/ na sygnał - w przypadku mobilizacyjnego rozwinięcia wg wariantu drugiego;
- b/ w NG + 2 - w przypadku mobilizacyjnego rozwinięcia wg wariantu trzeciego.

Zakończenie ewakuacji - NG + 10.

Po przybyciu rezerwistów do jednostek mobilizowanych należy wydać im racje żywnościowe suche na pierwszą dobę, a następnie zaprowiantować ich i żywić w poszczególnych pododdziałach.

11. Sygnał o zarządzeniu mobilizacji przekazywany będzie w systemie garnizonowych ośrodków alarmowania. Sygnał wprowadzający stan podwyższonej gotowości bojowej będzie jednocześnie sygnałem do powołania żołnierzy rezerwy i pobrania z gospodarki narodowej środków transportowych i maszyn inżynierskich w trybie alarmowym, sygnał zaś o wprowadzeniu stanu pełnej gotowości bojowej będzie sygnałem do całkowitego mobilizacyjnego rozwinięcia pułku i jednostek mobilizowanych.

Kadra pułku i podległe pododdziały powiadamiane będą za pomocą technicznych i ruchomych środków łączności przez oficera dyżurnego pułku i łączników od N do NG + 1.30.

Ustala się następujące sygnały:

- wprowadzenie stanu podwyższonej gotowości bojowej - telefon "TAFLA" - 02, radio - 0285-B;
- wprowadzenie stanu pełnej gotowości bojowej - telefon "TAFLA" - 03, radio - 0388-C;

- mobilizacyjne rozwinięcie 28 pz - telefon "GRAB-1" - 121;
- mobilizacyjne rozwinięcie 17 mbw - telefon "GRAB-2", radio - 122;
- mobilizacyjne rozwinięcie 39 mbw - telefon "GRAB-3", radio - 133;
- mobilizacyjne rozwinięcie 10 bnapr - telefon "GRAB-4", radio - 144.

12. Dla zapewnienia ochrony i porządku w czasie mobilizacji pułk wydziela dwa patrole do działania w zapasowym rejonie mobilizacji i dwa posterunki do ochrony garnizonowych magazynów uzbrojenia. Ochronę i porządek w garnizonie należy zapewnić siłami pułku. Ponadto należy ściśle przestrzegać maskowania przedsięwzięć mobilizacyjnych w pododdziałach oraz uzgodnić współdziałanie pułku /poprzez szefa PSzW/ z MO w zakresie wspólnej osłony i zabezpieczenia przedsięwzięć mobilizacyjnych pułku tak w stałym, jak i zapasowym rejonie mobilizacji.

Garnizon ^{K/M} osłaniany jest z powietrza przez pułk artylerii przeciwlotniczej, a rejon zapasowe mobilizacji - przez pułk lotnictwa myśliwskiego w ramach ogólnej osłony państwa.

13. Szef łączności pułku zorganizuje wielokanałowy system łączności siłami kompanii łączności i pododdziałów z PKM, PKI i PRT oraz PSzW tak w rejonie zasadniczym, jak i zapasowym mobilizacji w celu zapewnienia elastycznego kierowania mobilizacyjnym rozwinięciem pułku i jednostek mobilizowanych.

14. Zastępca dowódcy ds. politycznych uzgodni z terenowym komitetem obrony zakres akcji propagandowej i rejony jej prowadzenia oraz uwzględni te rejony w planie działania specjalnych patroli wydzielonych z 28 pz. Należy przy tym wzmóc czujność, aby nie dopuścić do przenikania w rejon mobilizacji jednostek wojskowych ludzi postronnych i podejrzanych oraz prowadzić pracę partyjno-polityczną z żołnierzami rezerwy w pododdziałach i na poszczególnych stanowiskach pracy.
15. Terminy opracowania planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej /w tym części mobilizacyjnej/ na szczeblu pułku i jednostek mobilizowanych:
- część mobilizacyjną planu należy opracować do 15.10 w pułku i jednostkach mobilizowanych;
  - plan należy przedstawić do zatwierdzenia dowódcy 10 DZ w dniu 16.10;
  - z dniem 20.10 należy wprowadzić plan w życie.

Zasadnicze przedsięwzięcia mobilizacyjne zakończyć:

- w wypadku realizacji wariantu drugiego - w $N + 1G + 6$;
  - w wypadku realizacji wariantu trzeciego - w $N + 2$;
- Gotowość PKI do pracy - $NG + 2$.
Gotowość PRT do pracy - $NG + 4$.
Zakończenie ewakuacji - $NG + 10$.

U w a g a: W omówieniu należy podkreślić rolę dowództwa i sztabu pułku w procesie przygotowywania danych do planowania mobilizacyjnego i koordynacji zadań mobilizacyjnych oraz w planowaniu mobilizacji. Metoda i treść pracy dowódcy i sztabu w zakresie planowania mobilizacyjnego zawsze będą uza-

leżniome od określonej sytuacji /warunków/, okresów i stanów zagrożenia państwa.

Opracowanie niniejsze zawiera jeden z możliwych wariantów opracowywania myśli przewodniej dowódcy pułku dla osiągnięcia pełnej gotowości bojowej /przeprowadzenia mobilizacji/ jednostki.

Załączniki:

- Nr 1 - Zestawienie potrzeb mobilizacyjnych 28 pz i jednostek przez niego formowanych.
- Nr 2 - Zestawienie środków transportowych 28 pz i jednostek przez niego formowanych.
- Nr 3 - Plan przeformowania i zadania mobilizacyjne 28 pz.
- Nr 4 - Plan osiągania wyższych stanów gotowości bojowej jednostki.

Załącznik nr 1 do części pierwszej

T A J N E

Eg. Nr...

ZESTAWIENIE POTRZEB MOBILIZACYJNYCH 28 pz I JEDNOSTEK PRZEZ NIEGO FORMOWANYCH

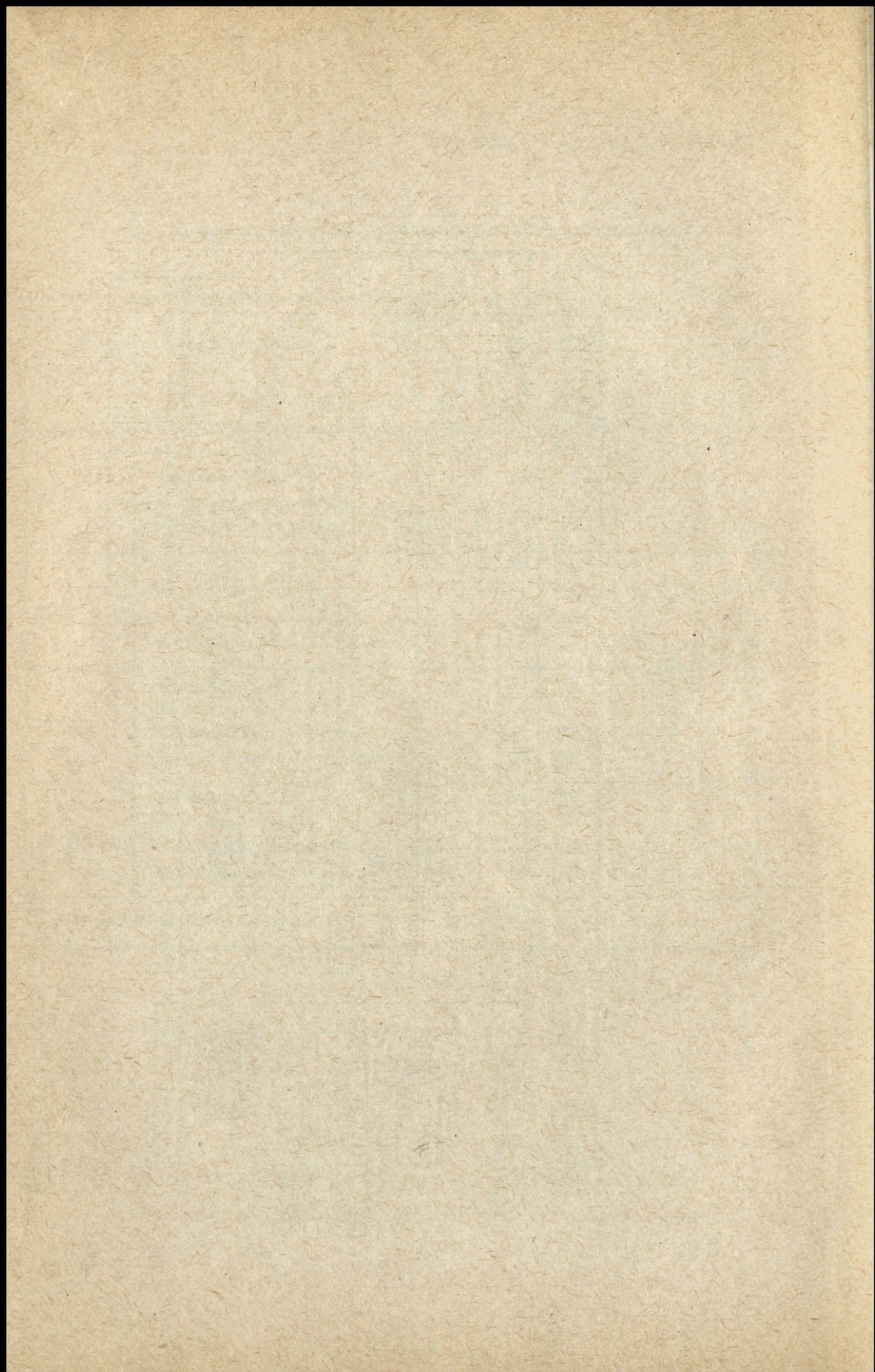
Nazwa jednostki mobilizacyjnej	Stany etatowe i potrzeby mobilizacyjne jednostek	Oficerów	Podoficerów	Szeregowców	Razem	Wg rodzajów wojsk i służb									Razem	Uwagi
						Piechota	Artyleria	Wojska panc.	Wojska łączn.	Wojska inż.	Wojska chem.	Sk. san.	Inne			
28 pz	Wg etatu "W"	160	401	1249	1810	1010	113	190	63	52	17	185	180	1810		
	Wg etatu "P"	128	133	356	617	180	32	254	21	-	-	90	40	617		
	Wydziela	4	16	162	182			176				1	5	182		
	Otrzymuje	3	5	55	63	23				21	12	2		63		
	Potrzeby mobilizac.	33	279	1000	1312	802	81	112	42	31	5	94	145	1312		
10 batalion napraw	Wg etatu "W"	30	61	241	332	18	26	82	18	18	19	88	63	332		
	Wg etatu "P"	10	21	108	139	4	2	40	2	2	2	48	39	139		
	Wydziela															
	Otrzymuje															
	Potrzeby mobilizac.	20	40	133	193	14	24	42	16	16	17	40	24	13		
17 medyczny batalion wzmoocnienia	Wg etatu "W"	50	32	94	176				10			40	126	176		
	Wg etatu "P"															
	Wydziela															
	Otrzymuje	2	2		4								4	4		
	Potrzeby mobilizac.	48	30	94	172				10			40	126	172		
39 medyczny batalion wzmoocnienia	Wg etatu "W"	50	32	94	176				10			40	126	176		
	Wg etatu "P"															
	Wydziela															
	Otrzymuje	2	2		4								4	4		
	Potrzeby mobilizac.	48	30	94	172				10			40	126	172		

Załącznik nr 2 do części pierwszej

Zestawienie środków transportowych 28 pz i jednostek
przez niego mobilizowanych

Nazwa jednostki mobilizacyjnej	Wyszczególnienie	Rodzaj transportu					
		samochody osobowe	samochody ciężarowe	samochody specjalne	ciągniki samoch.	motocykle	przyczepy transport.
28 pz	Wg etatu "CZW"	16	132	40	24	3	31
	Wg etatu "CZP"	8	55	9	22	1	8
	W zapasach nienarusz.	4	20	10	-	-	-
	Potrzeby mobilizacyjne	4	57	21	2	2	23
10 bn	Wg etatu "CZW"	4	17	48	6	2	23
	Wg etatu "CZP"	1	6	13	2	-	9
	W zapasach nienarusz.	1	-	15	2	-	2
	Potrzeby mobilizacyjne	2	11	20	2	2	12
17 mbw	Wg etatu "CZW"	1	21	27	-	-	17
	Wg etatu "CZP"	-	-	-	-	-	-
	W zapasach nienarusz.	-	4	12	-	-	2
	Potrzeby mobilizacyjne	1	17	15	-	-	15
38 mbw	Wg etatu "CZW"	1	21	27	-	-	17
	Wg etatu "CZP"	-	-	-	-	-	-
	W zapasach nienarusz.	-	4	12	-	-	2
	Potrzeby mobilizacyjne	1	17	15	-	-	15
Razem potrzeby mobilizacyjne		8	102	71	4	4	65

Część druga

ORGANIZACJA I PROWADZENIE DZIAŁAŃ SPECJALNYCH W NATARCIU DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ

1. Ogólne zasady prowadzenia działań specjalnych na tyłach przeciwnika

Doświadczenia ubiegłej wojny oraz szereg powojen - nych konfliktów zbrojnych wykazały, że istnieją realne możliwości działania małych grup zwiadowców specjalnie przygotowanych do działań na tyłach wojsk przeciwnika.

Współczesne działania bojowe prowadzone w warunkach ciągłego zagrożenia użyciem broni jądrowej sprzyjają prowadzeniu działań specjalnych na tyłach ugrupowania bojowego przeciwnika, ponieważ:

- prowadzenie działań na oddzielnych, często izolowanych kierunkach, sprzyja powstawaniu luk i otwartych skrzydeł oraz powoduje, że wiele obszarów będzie słabo lub w ogóle nie kontrolowanych, umożliwi to grupom przenikanie na tyły wojsk przeciwnika oraz wykonywanie postawionych im zadań;

- szersze pasy /odcinki/ obrony oddziałów /związków taktycznych/ zmuszają do większego niż dotychczas roz - środkowania sił i środków, co w znacznym stopniu sprzyja prowadzeniu działań specjalnych;

- po wykonaniu uderzeń bronią jądrową powstaną luki i rejony nie obsadzone wojskami, poprzez które mogą przenikać na tyły wojsk grupy specjalne;

- dobrze przygotowane i umiejętnie zamaskowane bazy i punkty obserwacyjne grup specjalnych umożliwiają im

przetrwanie i pomyślne wykonanie zadań na tyłach nieprzyjaciela.

Do prowadzenia działań specjalnych na szczeblu dywizji wykorzystuje się w zasadzie kompanię specjalną z batalionu rozpoznawczego. Kompania ta przewidziana jest wyłącznie do wykonywania zadań o charakterze rozpoznawczym, dywersyjnym i psychologicznym. Ponadto do prowadzenia działań specjalnych mogą być wykorzystywane pododdziały rozpoznawcze rodzajów wojsk i służb.

Zasięg działania grup specjalnych w natarciu dywizji zmechanizowanej zależy od otrzymanego zadania, warunków terenowych i atmosferycznych oraz sytuacji bojowej na polu walki. Można przyjąć, że grupy specjalne dywizji powinny zapewnić ciągły dopływ wiadomości o nieprzyjacielu na głębokość od 40 do 100 km i więcej od rubieży starcia wojsk. Dla wykrycia środków napadu jądrowego pierwszorzutowych dywizji nieprzyjaciela, min jądrowych i innych ważnych obiektów w ugrupowaniu bojowym przeciwnika grupy specjalne mogą być przerzucone na mniejsze głębokości.

W natarciu dywizji grupy specjalne z zasady będą przerzucane przed rozpoczęciem działań, tj. w okresie organizacji natarcia lub w czasie jego prowadzenia. Najlepiej jest przerzucać grupy na tyły ugrupowania bojowego nieprzyjaciela nocą lub w warunkach utrudniających obserwację.

Przerzut grup specjalnych na tyły ugrupowania bojowego nieprzyjaciela w natarciu dywizji może się odbywać: pieszo, samochodami oraz środkami pływającymi /w warunkach przerzutu drogą morską/. Sposób przerzutu grup specjalnych na tyły ugrupowania bojowego nieprzyjaciela będzie

zawsze zależał od konkretnej sytuacji bojowej, odległości planowanych rejonów działania, warunków terenowych i atmosferycznych oraz możliwości przeciwdziałania nieprzyjaciela.

W czasie działań na tyłach ugrupowania bojowego przeciwnika grupy specjalne mogą wykonywać zadania rozpoznawcze, dywersyjne i psychologiczne.

Do zadań rozpoznawczych można zaliczyć: wykrywanie środków przenoszenia broni jądrowej oraz śledzenie ich przegrupowywania, śledzenie ruchu odwodów taktycznych i bliskich odwodów operacyjnych przeciwnika, ustalenie rejonów rozmieszczenia sztabów i węzłów łączności oddziałów i związków, ustalenie usytuowania rejonów rozmieszczenia urządzeń rozpoznania radioelektronicznego /namierników i stacji radiolokacyjnych/, określenie czasu obsadzania rubieży obronnych na kierunku działania dywizji, wykrywanie zapór /min/ jądrowych, lotnisk dla samolotów i śmigłowców oraz ustalenie ich przeznaczenia, ilości i typów, śledzenie przewozu wojsk i sprzętu, wykrywanie baz i składów zaopatrzenia w amunicję, materiały pędne, chemiczne itp.

Do zadań dywersyjnych należy zaliczyć: obezwładnianie wyrzutni rakietowych nieprzyjaciela, rakiet i urządzeń naprowadzających w czasie ich przegrupowywania i w rejonie rozmieszczenia, dezorganizację dowozu i zaopatrywania wojsk w broń, sprzęt, materiały pędne i smary, paraliżowanie dowodzenia wojskami przez niszczenie sztabów, urządzeń łączności, różnego rodzaju składów broni i zaopatrzenia, linii komunikacyjnych, mostów i innych stałych obiektów nieprzyjaciela, wzniesienie pożarów /lasów i budynków/ w pobliżu polowych i stałych urządzeń nieprzyjaciela oraz niszczenie środków rozpoznania radioelektronicznego.

Do zadań związanych z oddziaływaniem psychologicznym można zaliczyć: kolportaż ulotek, odezwy i innych dokumentów, których treść może wpłynąć ujemnie na stan moralny wojska i ludności cywilnej oraz nadawanie audycji radiowych, które mogą się przyczynić do osłabienia gotowości bojowej wojsk i ludności cywilnej.

W natarciu prowadzonym bez użycia broni jądrowej działania specjalne na tyłach ugrupowania bojowego nieprzyjaciela należy prowadzić na głębokość zadania dnia dywizji, tj. 60-80 km, a w warunkach jej stosowania - 100 km i więcej. Biorąc pod uwagę przeciętną szerokość pasa natarcia dywizji 25 km i głębokość 70 km /100 km/, otrzymamy powierzchnię 1750 km^2 / 2500 km^2 /, na której należy prowadzić działania specjalne.

Do prowadzenia działań specjalnych na głębokość około 40 km należy wykorzystywać pododdziały rozpoznawcze pułków i częściowo pododdziały rozpoznania radioelektronicznego, pododdziały rozpoznawcze rodzajów wojsk i służb oraz śmigłowce. Na większą głębokość w pasie natarcia dywizji wykorzystuje się grupy specjalne z kompanii specjalnej oraz rozpoznanie powietrzne.

Przyjmując, że dwie trzecie terenu w pasie działania dywizji nie nadaje się do prowadzenia działań specjalnych, ich powierzchnia zmniejszy się o 1000 km^2 / 25×40 / i wyniesie 750 km^2 / $1750 \text{ km}^2 - 1000 \text{ km}^2$ / . W przeciętnych warunkach grupa specjalna dywizji w składzie 5-7 ludzi może zapewnić skuteczną kontrolę terenu o powierzchni $100-150 \text{ km}^2$ / $10 \times 10 - 15 \text{ km}$ /; tak więc do prowadzenia działań specjalnych na obszarze o powierzchni 750 km^2 należy mieć 5 - 7 grup specjalnych / $750 \text{ km}^2 : 100 - 150$ /,

a na obszarze o powierzchni 1500 km² - 10 - 15 grup /1500 : 100-150/. Obecnie dywizja ma kompanię specjalną w składzie 5 grup po 6 ludzi każda. Dla zapewnienia kontroli na całym obszarze działań dywizja powinna mieć 7-15 grup specjalnych.

Mając na uwadze narastanie wysiłku działań specjalnych dywizji w kolejnych dniach operacji oraz trudności w odtwarzaniu sił i środków już raz użytych na tyłach npla, należy część grup specjalnych pozostawić w odwodzie. W czasie prowadzenia działań należy też przewidzieć uzupełnienie ludzi i sprzętu w kompanii specjalnej.

W działaniach bojowych dywizji bardzo ważną rolę odgrywa łączność z grupami specjalnymi działającymi na tyłach ugrupowania bojowego nieprzyjaciela. Łączność w działaniach specjalnych powinna zapewnić dowodzenie wewnątrz grup i przesyłanie zdobytych informacji o każdej porze dnia do centrum nadawczo-odbiorczego kompanii specjalnej dywizji.

Dla utrzymania łączności wewnątrz grupy specjalnej działającej na tyłach przeciwnika wykorzystuje się radiostacje R-352, natomiast dla przekazania zdobytych wiadomości do centrum nadawczo-odbiorczego kompanii specjalnej w dywizji wykorzystuje się radiostacje R-350. W centrum nadawczo-odbiorczym kompanii specjalnej dywizji dla odbierania wiadomości uzyskanych od grup i przekazania im nowych zadań wykorzystuje się radiostacje R-118 i R-351, odbiornik radiowy R-250 oraz magnetofon /lub adapter z płytami do nagrywania otrzymanych informacji/. Dane taktyczno-techniczne radiostacji podano w załączniku nr 3 do założenia.

Grupa specjalna ma automatyczny nadajnik telegraficzny zapewniający nadawanie zakodowanego tekstu z dużą prędkością. Łączność szybkiego telegrafu jest jednostronna: wiadomości są przekazywane od grupy specjalnej do centrum nadawczo-odbiorczego. Centrum nadawczo-odbiorcze kompanii specjalnej przekazuje wiadomości grupie specjalnej znakami Morse'a za pomocą ręcznego klucza telegraficznego.

Łączność pomiędzy centrum nadawczo-odbiorczym kompanii specjalnej a każdą grupą specjalną z reguły organizuje się na kierunku radiowym. Łączność z grupami specjalnymi utrzymuje się w określonych terminach. Dla każdej grupy specjalnej ustala się seanse łączności. Liczba seansów łączności z każdą grupą w ciągu doby zależy od zadania grupy, warunków jej działania, zagrożenia przeciwnika, częstotliwości przekazywania wiadomości oraz czasu przebywania grupy specjalnej na tyłach przeciwnika. Nadawanie wiadomości przez grupę specjalną powinno trwać jak najkrócej. Czas trwania seansów łączności ustala się oddzielnie dla każdej grupy specjalnej /według harmonogramu/ i podaje się grupie do wiadomości tuż przed wystąpieniem jej na tyły przeciwnika. Grupa może nawiązywać łączność w czasie seansów z góry ustalonych, podczas seansów rezerwowych lub ustalanych każdorazowo dodatkowych seansów łączności.

Dla każdego kierunku łączności radiowej z grupą specjalną wydziela się falę radiową, której parametry uzależnione są od warunków rozchodzenia się fal, pory doby i roku. Zmiana danych kierunku łączności radiowej z poszczególnymi grupami może być ustalana przez centrum nadawczo-odbiorcze co pewien określony czas, bądź po każdym seansie łączności.

czności. Dla przekazywania przez grupy pilnych informacji do centrum nadawczo-odbiorczego poza ustalonymi seansami łączności na każdy kierunek radiowy w centrum nadawczo-odbiorczym wydziela się po jednym odbiorniku radiowym; prowadzą one ciągły, całodobowy nasłuch na częstotliwościach odbioru dyżurnego.

Grupa specjalna otrzymuje dane radiowe, sygnały rozpoznawcze i dokumenty tajnego dowodzenia. Dla utrudnienia nieprzyjacielowi wykrycia pracującej radiostacji grupy należy prowadzić wymianę wiadomości za każdym razem z innego rejonu lub z rejonów, w których pracują radiostacje nieprzyjaciela. Dowódca grupy specjalnej organizuje łączność z wysyłanymi podgrupami; dla dowodzenia nimi organizuje wewnętrzną sieć radiową grupy specjalnej.

Grupy specjalne powinny zabierać ze sobą dodatkowe źródła zasilania radiostacji na wypadek dłuższego pobytu na tyłach przeciwnika, pewną ilość zapasowych części do radiostacji, które łatwo ulegają uszkodzeniu, urządzenie do ładowania akumulatorów, mikrofonowe urządzenia podsłuchowe, specjalne urządzenia radiowe do naprowadzania samolotów na wykryte cele, a także radiostację do naprowadzania zwiadowców w rejon zbiórki po zrzucie.

2. Organizacja i planowanie działań specjalnych na tyłach przeciwnika

We współczesnych warunkach zwiększył się znacznie obszar działań bojowych wojsk, co stawia przed rozpoznaniem, a w tym i przed pododdziałami specjalnymi coraz to trudniejsze zadania. Wynika to przede wszystkim z potrzeby zapewnienia stałej kontroli działań przeciwnika w nakazanych

pasach /kierunkach/ działania wojsk i poza nimi oraz dostarczania dowódcom poszczególnych szczebli dowodzenia informacji o ugrupowaniu i możliwościach bojowych przeciwnika, a szczególnie danych o rozmieszczeniu broni masowego rażenia.

W natarciu dywizji - w celu objęcia rozpoznaniem całej głębokości taktycznej ugrupowania bojowego przeciwnika w nakazanym pasie działania i uzupełnienia danych otrzymanych przez techniczne środki rozpoznania, a szczególnie danych o rozmieszczeniu broni jądrowej - istnieje konieczność szerszego niż dotychczas wykorzystania grup specjalnych.

W natarciu dywizji powinniśmy zapewnić skuteczną kontrolę obszaru działań wielkości od 1750 km^2 do 2500 km^2 w ciągu jednego dnia; w czasie ubiegłej wojny obszar ten wynosił przeciętnie $90 - 120 \text{ km}^2$, to znaczy, że obecnie zwiększył się około 15 - 28 razy. Jeżeli ponadto uwzględnimy cały złożony problem zbierania, opracowywania i przedstawiania danych o sytuacji nieprzyjaciela na polu walki, a szczególnie wykrywania środków broni masowego rażenia oraz określania celów dla własnej broni jądrowej, to jest rzeczą oczywistą, że problem organizacji i prowadzenia rozpoznania w natarciu dywizji będzie coraz bardziej złożony.

Podstawę organizacji działań specjalnych w natarciu dywizji stanowią: decyzja dowódcy, zadania dotyczące prowadzenia działań specjalnych /przełożonego i własne/, wiadomości o nieprzyjacielu w rejonie działania grup, właściwości terenu oraz stan sił i środków wykorzystywanych do działań specjalnych. Organizacja tych działań w natarciu dywizji obejmuje:

- określenie zadań pododdziałów specjalnych na całą głębokość zadania dywizji;
- przygotowanie sił i środków do prowadzenia działań specjalnych na tyłach ugrupowania bojowego przeciwnika;
- planowanie działań specjalnych;
- wydanie odpowiednich zarządzeń dotyczących działań specjalnych rodzajom wojsk i służb;
- zorganizowanie współdziałania pomiędzy grupami specjalnymi a pododdziałami rozpoznawczymi oraz rodzajami wojsk i służb;
- zorganizowanie dowodzenia i łączności;
- zbieranie i analizowanie zdobytych informacji o nieprzyjacielu;
- zabezpieczenie materiałowo-techniczne;
- pomoc w wykonywaniu postawionych zadań oraz kontrolę.

Szef rozpoznania dywizji jest bezpośrednim organizatorem wszystkich przedsięwzięć z zakresu rozpoznania w natarciu dywizji. Jest on również odpowiedzialny za organizację działań specjalnych oraz zbieranie, analizowanie i przedstawianie dowódcy dywizji zdobytych wiadomości o nieprzyjacielu. Jednym z podstawowych obowiązków szefa rozpoznania jest zorganizowanie systemu zdobywania wiadomości o środkach broni masowego rażenia przeciwnika oraz natychmiastowe meldowanie o ich wykryciu dowódcy i sztabowi.

Do zasadniczych obowiązków wydziału rozpoznawczego dywizji w zakresie działań specjalnych należą: zbieranie aktualnych informacji o nieprzyjacielu w rejonie planowanych działań specjalnych, planowanie tych działań na całą głębokość zadania dywizji, stawianie zadań dowódcom grup specjalnych, kontrola przygotowania grup do działań, zbieranie

i opracowywanie zdobytych przez grupy wiadomości o nieprzyjacielu i terenie, przedstawianie dowódcy opracowanych wiadomości o przeciwniku, stawianie dodatkowych zadań grupom specjalnym, przygotowywanie danych radiowych dla zapewnienia łączności z grupami oraz współpraca z poszczególnymi wydziałami sztabu dywizji w zakresie działań specjalnych. Jak z tego wynika wydział rozpoznawczy ma szeroki zakres obowiązków wynikających z organizacji i planowania działań specjalnych.

Kompania specjalna wchodzi etatowo w skład batalionu rozpoznawczego dywizji. Po przerzuceniu grup na tyły nieprzyjaciela kompania znajdzie się poza strefą zainteresowania dowódcy batalionu, a dowodzenie działaniami grup na tyłach przeciwnika przejmie wydział rozpoznawczy dywizji. Dowództwo kompanii specjalnej po wystąpieniu części grup powinno przygotowywać pozostałe grupy do działań na tyłach przeciwnika.

Pomocnik szefa wydziału rozpoznawczego do spraw specjalnych przygotowuje propozycje wykorzystania kompanii specjalnej, głównie zaś zadania dla poszczególnych grup, ustala liczbę wysyłanych grup, rejony ich działania, czas i sposób ich przerzutu na tyły przeciwnika oraz sposób dowodzenia nimi oraz powrotu po wykonaniu zadania. Wszystkie przedsięwzięcia z zakresu działań specjalnych powinny znaleźć odzwierciedlenie w ogólnym planie rozpoznania dywizji.

W planie tym powinny znaleźć się takie zagadnienia związane z działaniami specjalnymi, jak: szczegółowe dane o nieprzyjacielu w rejonie działania grup, cele i zadania grup specjalnych, rejony i obiekty działania oraz terminy

ich rozpoznania, sposoby i środki przerzutu grup, organizacja dowodzenia i łączności, sposób przekazywania wiadomości zdobytych przez grupy, zabezpieczenie materiałowe grup oraz miejsce i sposób połączenia się grup z wojskami własnymi. Na podstawie zatwierdzonego planu rozpoznania pomocnik szefa rozpoznania do spraw specjalnych wydaje zarządzenia przygotowania grup, wytyczne do organizacji łączności z grupami specjalnymi oraz składa zapotrzebowanie na środki przerzutu /śmigłowce, samoloty, okręty/.

Zadania grupom specjalnym powinien stawiać osobiście szef rozpoznania dywizji. Przykładowo zadanie dla dowódcy grupy powinno określać: skład, uzbrojenie i wyposażenie grupy, rejon /kierunek/ działania grupy, szczegółowe wiadomości o nieprzyjacielu w planowanym rejonie działania oraz na trasie /kierunku/ przerzutu, zadania grupy i terminy ich wykonania, czas i sposób przerzutu, rejon lądowania grupy oraz miejsce rozmieszczenia bazy, sposób utrzymania łączności i przekazania meldunków, sposób działania po wykonaniu zadania /połączenie się lub powrót do wojsk własnych/, a także inne dane dotyczące przygotowania grup oraz charakterystyki rejonu działania i obiektów.

Pomocnik szefa rozpoznania do spraw specjalnych powinien wspólnie z dowódcą grupy specjalnej opracować plan jej działania oraz plan przerzutu na tyły przeciwnika.

Plan działania grupy specjalnej powinien określać: rejon /rejon/ działania, skład grupy /imiennie/, jej uzbrojenie i wyposażenie, kryptonim, sposób przerzutu na tyły przeciwnika, miejsce zbiórki /lądowania/, rejon bazy oraz miejsce zbiórki po wykonaniu zadania, sposób utrzymywania łączności, zadania rozpoznawcze, dywersyjne, specjalne i czas

ich wykonania. Jest on wewnętrznym dokumentem wykonanym na mapie lub w formie pisemnej, orientującym o zadaniach grupy, czasie i formie ich wykonania oraz o terenie w planowanym rejonie /rejonach/ działania.

Plan działania grupy po jego zatwierdzeniu stanowi podstawę do postawienia zadań składowi osobowemu grupy. Plan ten powinien zawierać: wiadomości o nieprzyjacielu na trasie przerzutu grupy i rejonie /rejonach/ działania, kolejność przy załadowywaniu i wylądowywaniu /zrzucie/, jeśli przerzut grupy odbywa się drogą powietrzną, miejsce zbiórki po wylądowaniu /główne i zapasowe/, zadanie grupy po wylądowaniu i w czasie przejścia do bazy, sygnały i znaki dowodzenia grupą oraz zastępców dowódcy. Po postawieniu zadania bojowego dowódca grupy omawia szczegółowo na mapie plan działania. Zwraca uwagę na konieczność zapamiętania przedmiotów terenowych w czasie lądowania oraz dojścia w pobliże bazy, wskazuje punkty kontaktowe główne i zapasowe na wypadek rozproszenia grupy. Następnie /po sprawdzeniu/ melduje gotowość grupy do wykonania zadania bojowego. Przejście lub przejazd grupy na lądowisko /lotnisko/ odbywa się po zapadnięciu zmroku.

3. Prowadzenie działań specjalnych na tyłach nieprzyjaciela

Po przybyciu grupy specjalnej w rejon rozmieszczenia dowódca powinien zorientować zwiadowców w terenie, zapoznać z sytuacją w danym rejonie, postawić grupie zadania bojowe, a następnie przystąpić do urządzenia miejsca przeznaczonego na bazę.

Grupy specjalne podczas działań na tyłach nieprzyjaciela mogą działać w oparciu o stałą bazę, na kierunku lub sposobem kombinowanym.

Na urządzenie stałej bazy grupy specjalnej należy wybierać teren trudno dostępny /np. lesisto-bagnisty/, umożliwiający wykonywanie zadań z jednego miejsca oraz magazynowanie większej ilości materiału wybuchowego i sprzętu potrzebnego do działania. Baza winna się znajdować w znacznej odległości od miejsca lądowania grupy specjalnej. Obiekty działania muszą być znacznie oddalone od bazy własnej i baz grup sąsiednich. Pokrycie terenu w rejonie bazy powinno stwarzać względne warunki bezpieczeństwa i uniemożliwić zaskoczenie grupy przez nieprzyjaciela.

Działania na klerunku grupa specjalna podejmuje wówczas, gdy nie ma możliwości założenia bazy. W tym wypadku wykonywanie zadań bojowych wymaga częstej zmiany rejonu działania. Gdy grupa działa na środkach transportowych, bazy się nie urządza.

Działania specjalne sposobem kombinowanym prowadzi się w terenie, w którym istnieją ograniczone możliwości założenia bazy, a obiekty działania znajdują się w znacznej odległości od siebie.

Grupa specjalna przed przystąpieniem do wykonywania zadania może być podzielona na podgrupy. Liczba i skład poszczególnych podgrup mogą być różne, w zależności od charakteru obiektu i warunków działania.

Do głównych sposobów prowadzenia działań specjalnych na tyłach nieprzyjaciela można zaliczyć: obserwację, zasadzkę, napad i oddziaływanie psychologiczne.

Za pomocą obserwacji można ustalić: rozmieszczenie środków broni jądrowej, rejonów odwodów dywizyjnych i korpusnych, podejście świeżych sił z głębi operacyjnej, bazy zaopatrzenia w sprzęt, amunicję, materiały pędne i smary

oraz rozbudowę rubieży obronnych w głębi. Grupa może zorganizować dwa - trzy posterunki obserwacyjne.

Zasadzki organizuje się wówczas, gdy potrzebnych informacji nie można zdobyć innym sposobem. Na zasadzkę należy wybrać odpowiednie miejsce, do którego łatwe jest dojście oraz odejście po wykonaniu zadania. Działanie z zasadzki polega na wykonaniu szybkiego i niespodziewanego uderzenia na nieprzyjaciela znajdującego się w ruchu.

Napady grupy specjalne wykonują na przegrupowujące się sztaby, kolumny zaopatrzeniowe, środki przenoszenia broni jądrowej, transporty kolejowe, węzły łączności itd. Napad może być wykonany w celach rozpoznawczych lub dywersyjnych.

Oddziaływanie psychologiczne polega na dostarczeniu odpowiednich materiałów na tyły nieprzyjaciela oraz wykonywaniu zadań z zakresu dywersji psychologicznej.

Grupy specjalne mogą stosować również inne sposoby /metody/ działania na tyłach przeciwnika, takie jak: patrolowanie, podsłuch, namierzanie itd.

W miarę rozwoju natarcia dywizji część grup znajdzie się na terenie zajęтым przez wojska własne i przejdzie do odwodu, aby odpocząć, uzupełnić sprzęt i ekwipunek i być w gotowości do ponownego działania.

4. ZAŁOŻENIE DO TEMATU: ORGANIZACJA I PROWADZENIE DZIAŁAŃ SPECYJALNYCH W NATARCIU DWIZJI ZMECHANIZOWANEJ

Mapy: 1 : 100 000 N-34-137 do 143.

N-34-5 do 11.

1 : 25 000 N-34-139-D-b,d,c,a

N-34-140-C-c,a

N-34-7 - B-b,a

N-34-8 - A-a.

I.

3A /4,5,13 DZ, 3 DPanc/ po rozbiciu wojsk przeciwnika na rubieży rzeki BUG i rz. LEŚNA ściga odchodzące związki taktyczne 2 KA /N/ na kierunku: BRZEŚĆ, pld. WARSZAWA. Próby załamania natarcia związków taktycznych 3 A "Czerwonych" przez npla na kolejnych rubieżach obronnych zakończyły się niepowodzeniem, 3 A przelamując doraźnie zorganizowane rubieże obronne npla oraz odpięrając jego kontrataki do 19.00 7.6 opanowała rubież: TRĘBI-CE DOLNE /0002/, wsch. SIEDLCE, wsch. ŁUKÓW, wsch. RAZYŃ.

Lotnictwo własne prowadzi walkę ze środkami napadu powietrznego npla, wzbrania jego wojskom planowego wycofywania się oraz prowadzi intensywne rozpoznanie wojsk przeciwnika podciąganych z głębi obrony.

Lotnictwo npla prowadzi rozpoznanie na kierunku WARSZAWA, BRZEŚĆ, bombardując węzły dróg i kolumny wojsk "Czerwonych" oraz ośłania wojska własne podciągane z głębi.

II.

5 DZ /ćwicząca/, ścigając wycofujące się oddziały npla na kierunku: BIAŁA PODLASKA, ptn. MIĘDZYRZEC /6859/, KOŁBIEL, przełamała z marszu doraźnie zorganizowaną obronę na rubieży: SIEDLCE, ŁUKÓW i do 19.00 7.6 opanowała rubież: wsch. SIEDLCE, kol. WIŚNIEW /7486/, ŁUPINY /7084/, ZAGACIE /6494/, SZANIAWY MATYSK /5600/. Przed frontem dywizji stwierdzono pododdziały 20 BZ i 21 BPanc /7 DZ/.

Z meldunków składanych przez dowódców pułku dowódcy 5 DZ wiadomo, że:

- 12 pz ściga nieprzyjaciela na kierunku kol. WIŚNIEW /7688/, TOPÓR. Nieprzyjaciel uporczywie broni rubieży: pld. SIEDLCE, ŁUPINY /7284/. Pułk jest ostrzeliwany ogniem około dywizjonu artylerii nieprzyjaciela z rejonu DĄBRÓWKA-ŁUGI, DRUPIA, TEODORÓW. Rozpoznanie pułku stwierdziło przygotowanie rubieży obronnej na odcinku: OZORÓW /7870/, ZEBRA;
- 13 pz rozwija natarcie w centrum ugrupowania dywizji, a lewym skrzydłem częściowo odpiera kontratak 20 BZ nieprzyjaciela; rozpoznanie pułku stwierdziło przygotowanie rubieży obronnej na odcinku TRZCINIEC, OLSZYC SZLACHECKI;
- 14 pz rozwijał natarcie na lewym skrzydle dywizji; o 18.30 przystąpił do odpierania kontrataku npla w sile około brygady. Przeciwnik uzyskał powodzenie i o 19.00 7.6 wyszedł na rubież zach. ŁUKÓW, GŁASZYN, zach. skraj lasu /6692/. Artyleria nieprzyjaciela prowadzi ogień do ugrupowania bojowego pułku z rejonu ptn. zach. ŁUKÓW, zach. GŁASZYN, RYCZA;

- 5 pcz o 19.00 czołem sił głównych dochodzi do miejscowości PLEWKI /7202/;

- o 18.50 na pld. BIAŁA PODLASKA wylądował desant śmigłowcowy nieprzyjaciela w sile około kompanii.

Szczegółowe położenie wojsk własnych i sąsiadów oraz wiadomości o nplu - jak położenie wyjściowe o 19.00 7.6.

III.

Szefowi rozpoznania 5 DZ wiadomo, że:

1/ 5 batalion rozpoznawczy posiada zorganizowane następujące pododdziały rozpoznawcze:

a/ SPR-1: 2 kompania transporterów /bez plutonu/ z plutonem czołgów pływających. Patrol prowadzi rozpoznanie nieprzyjaciela w rejonie lasu /7468/. Przed frontem działania wziął z 7 bsap jeńca, który zeznał, że nieprzyjaciel umacnia rubież OZORÓW, ZEBRA;

b/ SPR-2: 1 kompania czołgów /bez plutonu/ z plutonem transporterów opancerzonych. Patrol prowadząc rozpoznanie w rejonie lasu pld. STOCZEK ŁUKOWSKI stwierdził, że nieprzyjaciel przygotowuje obronę za rz. ŚWIDER;

c/ 3 kompanię specjalną wraz z centrum nadawczo-odbiorczym, znajdującą się w rejonie lasu /6802/;

d/ zorganizowane z 4 kompanii rozpoznania radioelektronicznego trzy posterunki namierzania radiowego UKF, trzy posterunki namierzania stacji radiolokacyjnych i trzy aparatownie radioodbiornicze. Posterunki namierzania radiowego i stacje radiolokacyjne rozmieszczone są w rejonie: JOACHIMÓW /7862/, ZABŁOCIE, DĘBOWICA /5800/. Grupa analizy informacji działają-

ca w rejonie lasu ptn. ŁĘCZNOWOLA wykryła radio -
stację npla średniej mocy pracującą w rejonie lasu
/6286d/ i /7870/.

- 2/ Rozpoznanie powietrzne o 18.50 7.6 stwierdziło prace
ziemne na rubieży: wsch. GARWOLIN, WYGODA /5840/,
GOCLAW, KOŁBIEL, GLINIANKA /7828/. Prace wykony-
wane są za pomocą maszyn inżynieryjnych.
- 3/ Ze sztabu 3 armii nadeszła wiadomość, że na zachodnim
brzegu rz. WISŁA npl prowadzi prace ziemne, zwłaszcza
na odcinku OSTRÓWEK /4816/, BAŁTYKI /8008/. Do
prac ziemnych wykorzystuje się ludność cywilną i ma -
szyny inżynieryjne.
- 4/ Na tyłach ugrupowania bojowego 5 DZ npl wysadził i po-
zostawił grupy dywersyjno-rozpoznawcze oraz drobne
grupy wycofujących się wojsk, które prowadzą rozpozna-
nie i dywersję w rejonach podanych w załączniku nr 4.
- 5/ O 19.00 stwierdzono ruch dwóch kolumn piechoty i czoł-
gów, każda długości 40 km. Czoła kolumn znajdują się
na rubieży: WRZEŚNIA, KROTOSZYN.

IV.

Na SD 5 DZ przybył szef oddziału operacyjnego 3 A
i do 19.00 7.6 przekazał dowódcy 5 DZ /w obecności ofice-
rów sztabu, dowódców rodzajów wojsk i szefów służb/ nastę-
pujące informacje i zadania:

1. W pasie natarcia 3 A prowadzą działania opóźniające
związki taktyczne 2 KA i częściowo 3 KA /N/. Celem
tych działań jest prawdopodobnie powstrzymanie natarcia
naszych wojsk do rubieży rzeki WISŁA i zorganizowanie
obrony na jej zachodnim brzegu.

2. 3 A /4,5,13 DZ, 3 DPanc/ uderzeniami bmr oraz lotnictwa obezwładnia podchodzące odwody npla i wykorzystując powodzenie 5 DZ wykonuje uderzenia na kierunkach:
- SOKOŁÓW PODLASKI, WARSZAWA, SOCHACZEW;
  - MIĘDZYRZEC, KOŁBIEL, GÓRA KALWARIA;
  - RADZYŃ, KOZIENICE.

Następnie siłami pierwszego rzutu niszczy npla na podejściach do rz. WISŁA, forsuje ją z marszu na pld. i ptn. WARSZAWA, rozbija świeże siły npla na zachodnim brzegu rz. WISŁA, wprowadza do walki 3 DPanc na kierunku pld. WARSZAWA, ŁÓDŹ i do końca dnia 8.6 opanowuje rubież: WARSZAWA, PIASECZNO, pld. WARKA. W dniu następnym rozwija operację zaczepną w kierunku WARSZAWA, ŁÓDŹ.

3. 5 DZ ma dotłamać doraźnie zorganizowaną obronę npla, nie dopuścić do wycofania jego sił na zachodni brzeg rz. WISŁA, sforsować z marszu rz. WISŁA i opanować - wykonując zadanie bliższe - rubież: SOSNOWE /8064/, ŁUKOWICE /6858/, LATOWICZ /6654/, STOCZEK ŁUKOWSKI /5866/. Następnie rozwijając powodzenie w kierunku: ptn. ŁUKOWIEC /5868/, KOŁBIEL, GÓRA KALWARIA do końca dnia opanować rubież: ŁUBNA /6608/, GROBICE /5406/, PIASECZNO /4212/. W dniu następnym - być w gotowości do natarcia w kierunku GÓRA KALWARIA, RAWA MAZOWIECKA.
4. Na prawo 4 DZ naciera w kierunku: ptn. ŁOSICE, pld. SOKOŁÓW PODLASKI, WARSZAWA.
5. Na lewo 13 DZ naciera w kierunku RADZYŃ, KOZIENICE.
6. 3 DPanc /drugi rzut 3 A/ rozmieszczona w rejonie

BRZEŚĆ wykonuje marsz w kierunku: BRZEŚĆ, ŁUKÓW, GÓRA KALWARIA. Głównymi siłami wchodzi do bitwy w kierunku płd. WARSZAWA, ŁÓDŹ.

7. SD 3 A - las /6832/.
8. W ćwiczeniu przyjęto organizację DZ wg etatu ćwiczebnego. Organizacja wojsk npla - Kompendium o siłach zbrojnych NATO. Wyd. Zarządu II Szł. Gen. - 1970 r.
9. Wschód słońca w dniu 8.6 - 3.18, zachód - 19.52.

V.

O 19.10 7.6 szef rozpoznania 5 DZ dał następujące wytyczne do organizacji i przerzutu grup specjalnych na tyły npla:

- a/ przygotować i przerzucić grupy specjalne 15 ks w nocy z 7 na 8.6 w rejon: KOŁBIEL, GARWOLIN, GRÓJEC, płd. KARCZEW;
- b/ dla przerzucenia grup na tyły npla przydzielono trzy śmigłowce Mi-2 i jeden samolot transportowy Il-14. Śmigłowce przybędą o 20.30 7.6 na lądowisko w rejonie wschodni skraj lasu /7418c/, a samolot transportowy - o 20.30 na polowe lotnisko w rejonie płd. skraj lasu /7454c/;
- c/ zadań rozpoznania ze względów szkoleniowych nie podaje się.

Praca do wykonania:

1. W roli pomocnika szefa wydziału rozpoznawczego 5 DZ do spraw specjalnych powziąć decyzję dotyczącą działań specjalnych.
2. Decyzję dotyczącą działań specjalnych w natarciu 5 DZ wrysować na mapę 1 : 100 000.

Załączniki:

1. Wyciąg z arkusza identyfikacji wojsk npla
2. Organizacja kompanii specjalnej 5 br
3. Dane taktyczno-techniczne sprzętu łączności będącego w wyposażeniu kompanii specjalnej dywizji
4. Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o 19.00 7.6

Wyciąg z arkusza identyfikacji wojsk nieprzyjaciela

1	2	3	4	Oddziały dywizyjne			8	9	10	11	12
				Pododdziały brygadowe							
				5	6	7					
			Brygady, pułki	bataliony piechoty	bataliony czołgów	inne pododdz.	Wojska raket. i art.	Rodzaje wojsk i służb	Oddziały korpusu	Związki taktyczne armii	Uwagi
1 AP	2 KA /N/	7 DZ/N/ 11 DZ/N/	19 BZ 20 BZ 21 BPanc	191,192 bpz 201,202 bpz, 203 bpz 212 bpz	194 bcz 204 bcz 213 bcz ?	195 da 205 da 216 kr ?	7 pam 11 pam	7 br, 7 bł ? 11 bsap 11 b med.-sa- nit.	brak danych	brak danych	
	? KA	9 DZ/N/	31 BZ 32 BZ 33 BPanc	313,314 bpz 322' bpz ? 332 bpz	314 bcz brak danych 333 bcz ?	brak danych 325 da brak danych					
			35 BZ 25 BZ 26 BZ 27 BPanc	351 bpz ? 251 bpz ? 261,262 bpz 272 bpz	brak danych brak danych brak danych 273 bcz ?	brak danych brak danych brak danych brak danych					

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		24 DZ/N/	70 BZ	701,702 bpz ?	703 bez ?	?					
			71 BZ	711 bpz, ?	?	?					
			72 BPanc	?	723 bez	?					
		27 DZ	79 BPanc	791 bpz, ?	?	?					
			81 BZ	811 bpz, ?	813 bez	?					
		DPanc/N/	? BPanc	?	?	?					
		30 DZ/N/	88 BZ	?	?	?					
			90 BPanc	?	?	?					
		DZ	?	?	?	?					

SZEF ROZPOZNANIA 3 A

.....

Organizacja kompanii specjalnej 5 br /36 ludzi/

Dowództwo kompanii - 3 ludzi:

- dowódca kompanii;
- instruktor spadochronowy;
- szef kompanii.

Centrum nadawczo-odbiorcze - 3 ludzi i jeden samochód Gaz-69.

Kompania posiada:

- pięć grup specjalnych po 6 ludzi każda;
- trzy samochody osobowo-terenowe;
- dwa samochody specjalne;
- sześć radiostacji R-350;
- piętnaście radiostacji R-352;
- dwadzieścia odbiorników radiowych R-254;
- trzydzieści radiostacji do naprowadzania lotnictwa.

Grupa specjalna posiada:

- jedną radiostację R-350;
- trzy radiostacje R-352;
- sześć odbiorników radiowych R-254;
- jedną stację ładowania akumulatorów R-348;
- pięć radiostacji do naprowadzania lotnictwa;
- jeden samochód Gaz-69.

Na okres prowadzenia działań specjalnych przydziela się centrum nadawczo-odbiorczemu sprzęt radiowy /radiostacje R-118, R-351, R-250/ oraz magnetofon dyskowy Mag-D2 lub adapter z płytami do nagrywania informacji otrzymywanych od grup.

Dane taktyczno-techniczne sprzętu łączności będącego w wyposażeniu kompanii specjalnej dywizji

1. Radiostacja R-350

Radiostacja R-350 jest przeznaczona do zapewnienia dwustronnej, simpleksowej łączności z węzłem radiowym. Jest to radiostacja przenośna, krótkofalowa, nadawczo-odbiorcza, przeznaczona do pracy w warunkach polowych. Zapewnia ona łączność na odległość od 50 do 500 km na fali odbitej i do 50 km na fali przyziemnej oraz nawiązanie łączności z węzłem radiowym drogą półautomatycznego poszukiwania /przez zmianę częstotliwości w granicach nie większych jak ± 10 kHz w stosunku do częstotliwości nominalnej, ustalonej przez węzeł radiowy/.

Nadajnik radiostacji R-350 ma płynny zakres częstotliwości od 1800 do 9000 kHz /16,7 - 33,3 metra/ podzielony na 8 podzakresów. Przejście z jednego zakresu na drugi uzyskuje się poprzez wymianę bloku w nadajniku.

Częstotliwość nadajnika ustawia się wg tabeli. Nadajnik pracuje tylko w układzie A1 i ma moc nie mniejszą jak 3,5 W.

Antena i przeciwwaga nadajnika mogą być łączone z poszczególnych części dobieranych wg tabel strojenia w zależności od częstotliwości roboczej. Długość anteny - 26 m z podziałem na odcinki długości 10,6 i 10 m, Długość przeciwwagi - 21 m z podziałem na odcinki długości 5,5, 6 i 5 m.

Zasadniczą formą pracy nadajnika jest telegrafowanie automatyczne /szybkie/ przy użyciu specjalnego nadajnika telegraficznego, odbywające się z prędkością 100 do 150 grup cyfrowych na minutę. Jako zapasowe formy pracy stosuje się:

- nadawanie tekstu za pomocą szybkiego nadajnika telegraficznego z prędkością 10 - 15 grup cyfrowych na minutę /pokrętko nadajnika kręci się w kierunku przeciwnym do obrotu wskazówek zegara/;
- pracę kluczem telegraficznym;
- pracę ręczną za pomocą specjalnego urządzenia umieszczonego na pokrywie specjalnego nadajnika telegraficznego.

Odbiornik radiostacji R-350 posiada płynny zakres częstotliwości od 1800 do 7000 kHz /167-42,9 m/ podzielony na dwa podzakresy. Odbiornik zapewnia odbiór sygnałów telegraficznych i telefonicznych nadawanych z węzła łączności radiowej.

Czułość odbiornika:

- przy pracy telegraficznej - nie mniejsza jak 15 u V;
- przy pracy telefonicznej - nie mniejsza jak 75 u V.

Zasilanie odbiornika:

- 2 baterie anodowe typu 111 - AMCG;
- 1 bateria żarzenia typu 3,2 - NMC.

Komplet nowych baterii zapewnia zasilanie odbiornika przez 25 półgodzinnych /10 min. nadawanie, 20 min. odbiór/ seansów pracy przy szybkim telegrafowaniu w normalnych warunkach klimatycznych. Ciężar kompletu zasilania - około 3,75 kg.

Obudowa odbiornika chroni aparaturę i źródła zasilania przed mechanicznymi uszkodzeniami powodowanymi

przez wstrząsy i wibrację w czasie transportu oraz przed opadami śniegu i kurzem. Rozmiary obudowy odbiornika: 324 x 306 x 163 mm.

Czas rozwijania /zwijania/ odbiornika bez anteny wynosi około 30 minut. Czas strojenia odbiornika i nadajnika - około 1 do 1,5 minuty.

Aparatura odbiornika zapewnia pracę w granicach temperatur otoczenia od -40°C do $+50^{\circ}\text{C}$ i przy wilgotności względnej do 98%.

Ciężar kompletnego odbiornika wynosi 13,75 kg. Obsługa odbiornika - 1 człowiek.

2. Radiostacja R-352

Radiostacja typu R-352 jest radiostacją foniczną, przenośną, simpleksową, ultrakrótkofalową z modulacją czystości zapewniającą łączność z radiostacjami tego samego typu i serii w terenie średnio pokrytym.

Zasięg radiostacji w terenie średnio pokrytym:

- z anteną prętową i przeciwwagową - do 5 km;
- z anteną promieniową - do 10 - 15 km.

Radiostacja jest produkowana w 10 seriach o zakresie częstotliwości od 44 do 50 kHz /6,82 - 6,0 m/ różniących się od siebie o 0,6 MHz, np, seria 1 - 44,0 - 44,6 MHz; seria 2 - 44,6 - 45,2 MHz itp.

W radiostacji zastosowano kwarcową stabilizację częstotliwości, zapewniającą szukanie korespondenta oraz utrzymywanie łączności w kierunkach i sieciach przez podstrajanie na trzech nastawionych częstotliwościach. Częstotliwości poszczególnych kanałów są oznaczone na płycie przełącznika kanałów.

Radiostacja jest zasilana ze srebrno-cynkowych akumulatorów typu SCD-12. Pobór prądu przez radiostację od akumulatorów o nominalnym napięciu 3 V nie przekracza przy pracy na odbiór 0,8 A, a przy pracy na nadawanie - 2,5 A.

Komplet zasilania zapewnia ciągłą pracę radiostacji w ciągu 10 - 12 godzin w normalnych warunkach klimatycznych przy stosunku czasu odbioru do czasu nadawania wynoszącym 6 : 1.

Ciężar kompletu roboczego radiostacji - około 3 kg.

Wymiary radiostacji: 220 x 105 x 190 mm. Obsługa - 1 operator.

3. Odbiornik radiowy R-254

Zakres częstotliwości odbiornika - 44 - 60 MHz.

Zasięg odbiornika - 3 km.

4. Polowa stacja ładowania akumulatorów E-348

Ciężar stacji ładowania akumulatorów - 2,7 kg.

Gwarantowany czas pracy - 1000 godzin.

Wydrukowano w 500 egz.

Egz. nr 1 - 500 Kanc. Tajna

Wyk.: Zespół oficerów

Druk: PK, dn. 22.03.71 r.

Nr ks. 0462/0795/WW.

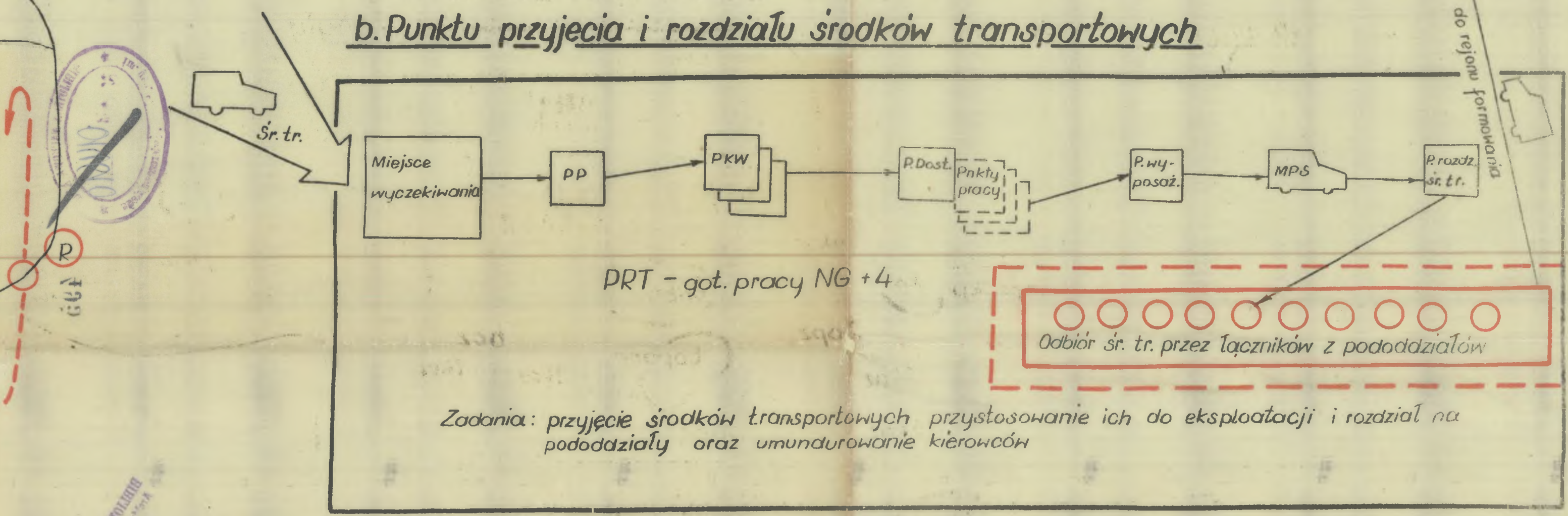
Kor. M.G.

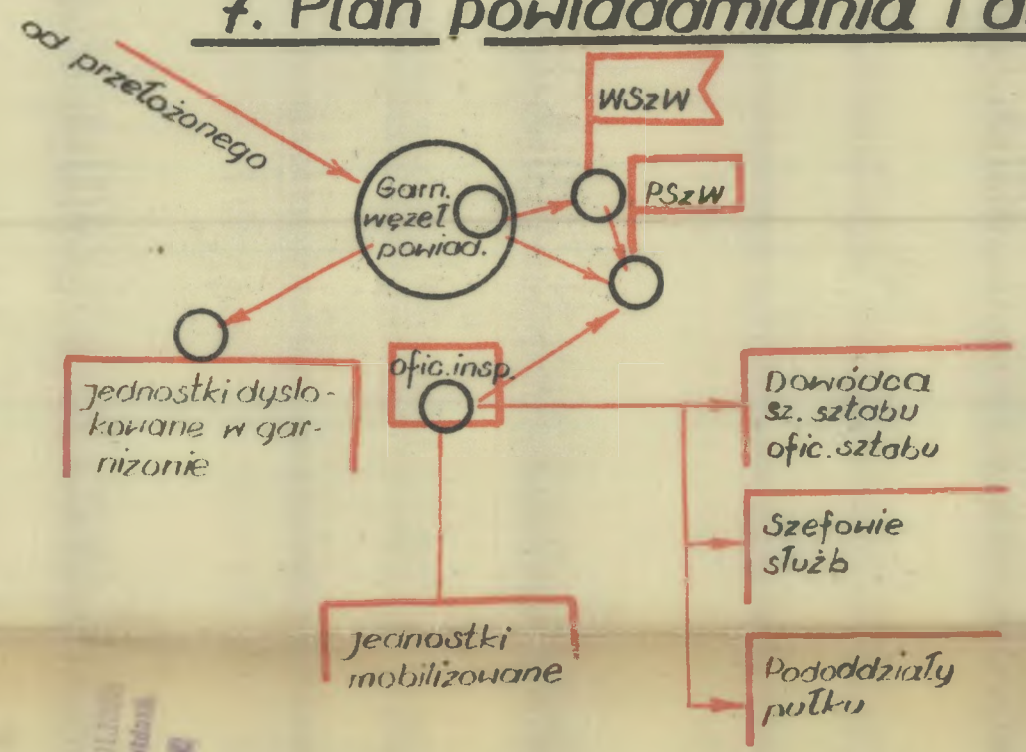
5 sztuk
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Technicznych
Nr ewid. 139815

b. Punktu przyjęcia i rozdziału środków transportowych

7. Plan powiadamiania i alarmowania

DOWÓDCA 28 pz

Stopień, imię i nazwisko

ZATWIERDZAM

Dowódca 10 Dyw. Zm. ch.

stopień, imię i nazwisko
Dnia

PLAN

MOBILIZACYJNEGO ROZWINĘCIA 28pz ORAZ OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

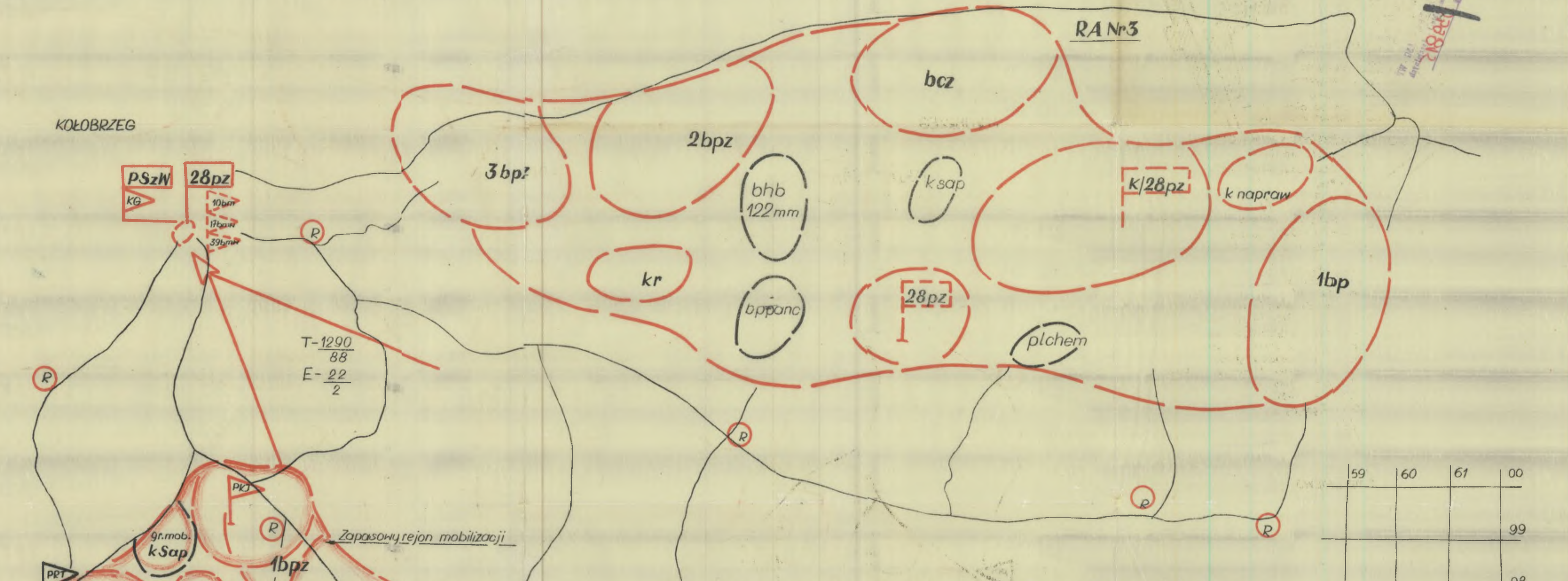
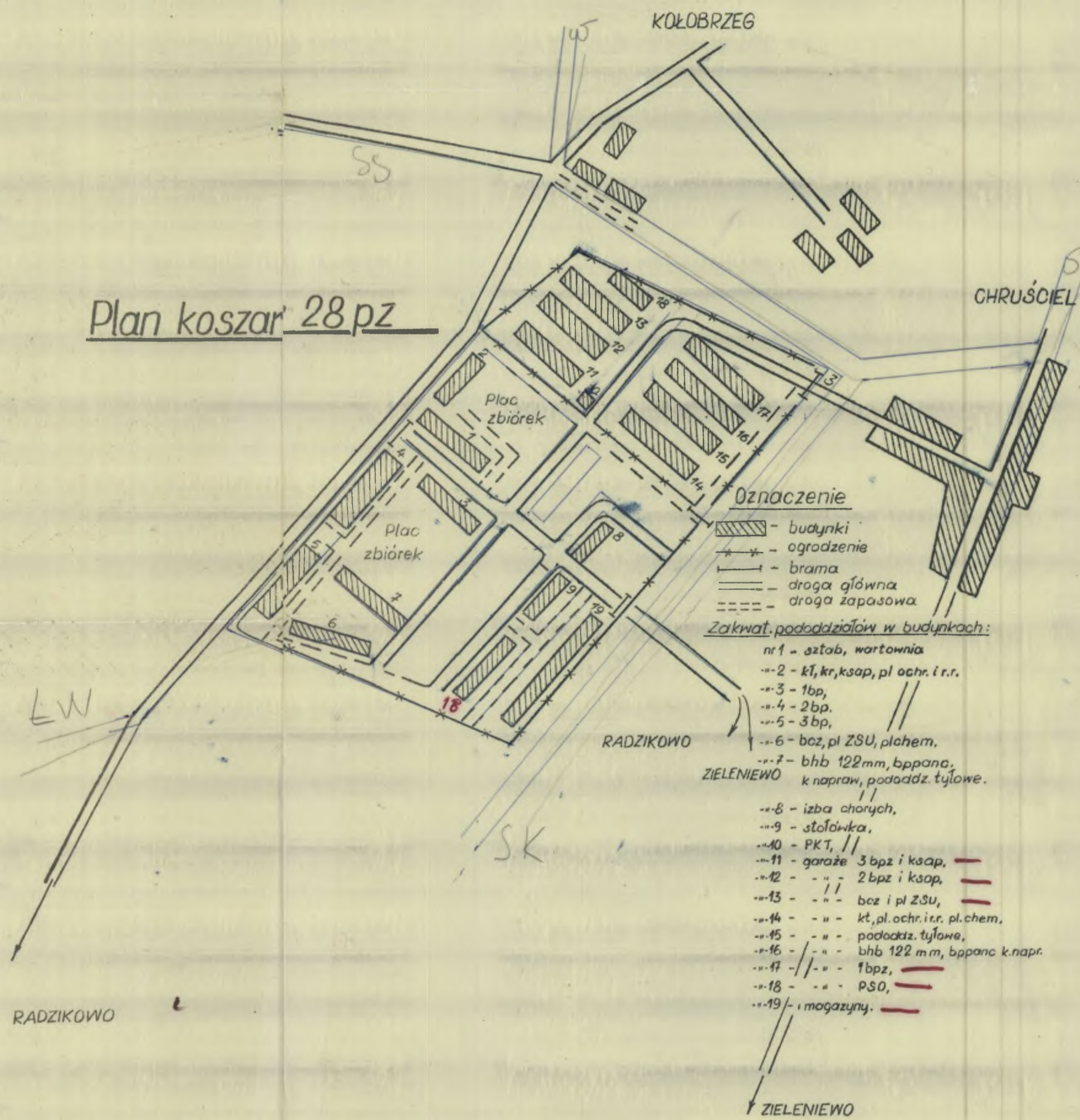
Załącznik nr 4 do części pierwszej.

TAJNE

Egz. Nr.....
Poz. Ks. 0797/1111

ARKUSZ Nr 1

Plan koszar 28pz

1. Sygnały powiadomienia o zagrożeniu

Znaczenie sygnału	Oznaczenie umowne		
	telefon	radio	inne środki
Alarm bojowy	"ALARM"	"111"	św. elektr.
Zagrożenie jądrowe	"BURZA"	"222"	Syrena
Zagrożenie chemiczne	"POWIETRZE"	"444"	Syrena
Nakł. lotniczy	"SILEZKA"	"555"	Kłakson

a. W przypadku zajęcia rejonu alarmowego Nr 2:

- formowanie pododdziałów i wyposażenie indywidualne żołnierzy rezerwy odbywać się będzie w rejonie rozmieszczenia pododdziałów;
- żołnierze rezerwy będą bezpośrednio skierowani z PKJ do tych rejonów.

b. W przypadku zajęcia rejonu alarmowego Nr 1 lub 3:

- formowanie pododdziałów i wyposażenie indywidualne żołnierzy rezerwy odbywać się będzie w zapasowym rejonie mobilizacji;
- sformowanie grupy żołnierzy rezerwy kierowani będą z PKJ do rejonu rozmieszczenia pododdziałów 28pz środkami transportu tych pododdziałów.

c. Wykorzystanie środków transportowych z gospodarki narodowej:

- środki transportowe z gospodarki narodowej przyjmować nie zorganizowanym punkcie przyjęcia i rozdziału środków transportowych 28pz
- po przyjęciu środków transportowych wykorzystywać je do przewozu żołnierzy rezerwy z PKJ do pododdziałów w rejonie alarmowym.

2. Sygnały powiadomienia mob.

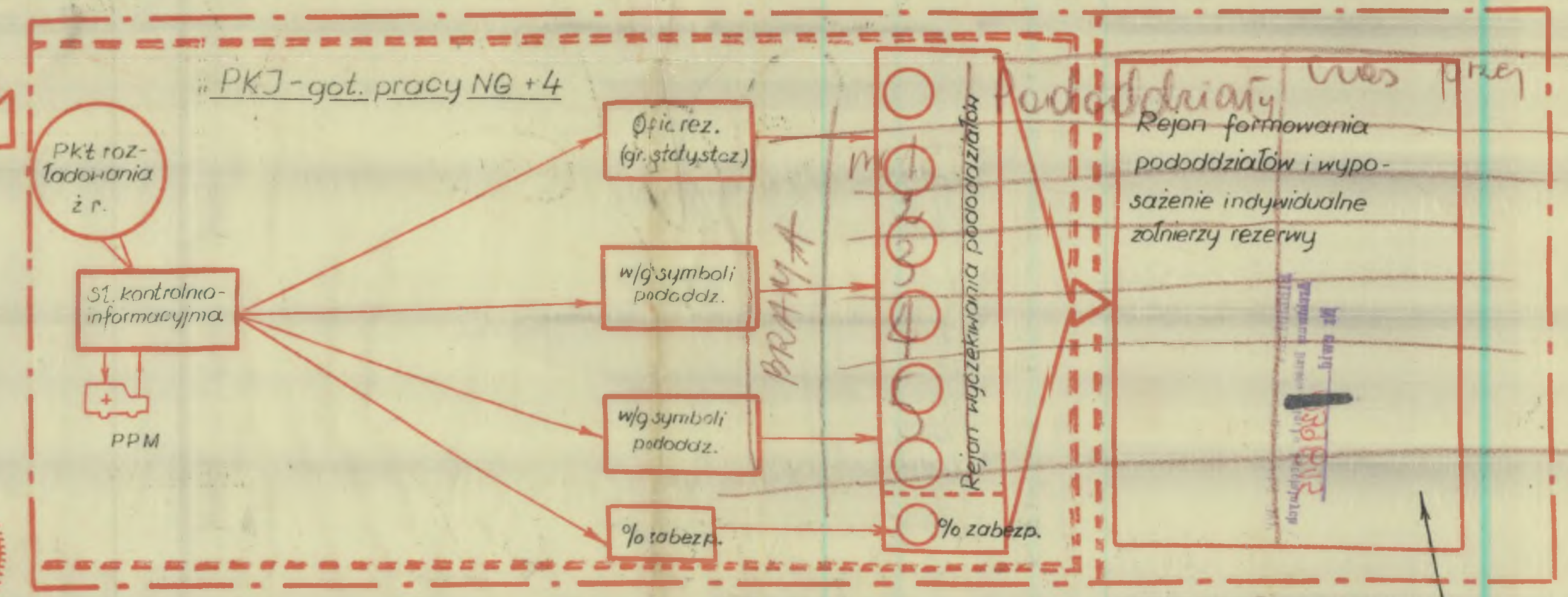
Znaczenie sygnału	Hasło
Wprowadzenie okresu przygotowawczego	"AFLA"
Wprowadzenie stanu podwyższonej gotowości bojowej	"ZAMIEĆ"
Wprowadzenie stanu pełnej gotowości bojowej	"BURZA"
Zarządzenie mobilizacji powszechnej	"BROM"

4. Zestawienie potrzeb mobilizacyjnych stanu osobowego i sr. tempo

Wyszczególnienie	Stan osobowy				Środki transportowe							
	Ofic.	podofic.	szereż.	Razem	pasos. wojsk. (w tym: k. r. i. r.)	spec.	spec. sanit.	spec. sanit. (w tym: k. r. i. r.)	spec. sanit. (w tym: k. r. i. r.)	spec. sanit. (w tym: k. r. i. r.)	spec. sanit. (w tym: k. r. i. r.)	spec. sanit. (w tym: k. r. i. r.)
w/łg etatu "czw"	160	401	1249	1810	16	132	40	24	8	31		
w/łg etatu "czp"	128	135	356	619	8	75	19	22	1	8		
Wydziała	4	16	162	182	-	-	-	-	-	-		
Otrzyma	3	5	55	63	-	-	-	-	-	-		
Potrzeby mob.	33	279	1000	1312	8	57	21	2	2	24		

6. Schemat organizacyjny:

a. Punktu kontrolno-informacyjnego/przyjęcie i rozdział oraz indywidualne wyposażenie żołnierzy rezerwy

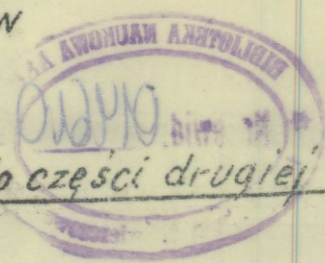
5. Plan wymarszu do rejonów alarmowych

- a. Brama Nr 1:
- k rozp, pl ochr. i r.r. k saperów, k łączn, pl chem.
2 bps, b ZSU;
- b. Brama Nr 2:
- 3 bps, bhh, bppanc, bcz,
- c. Brama Nr 3:
- 1bpz, k napraw, tyły.

59	60	61	00
			99
			98

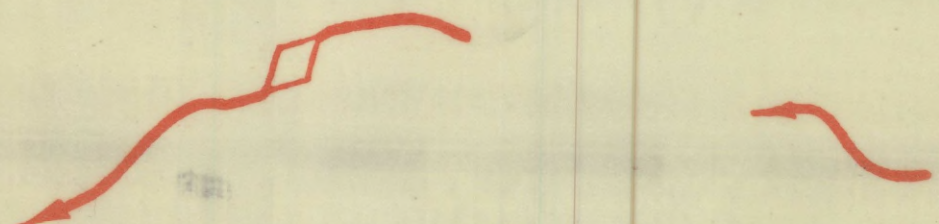
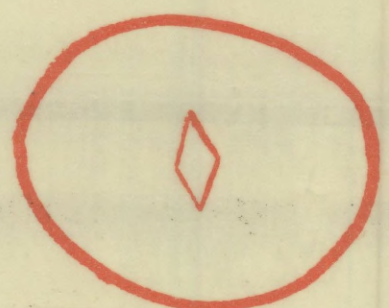
28A000
TAJNE

Exz. nr ...
Nr ks. 0796/WW

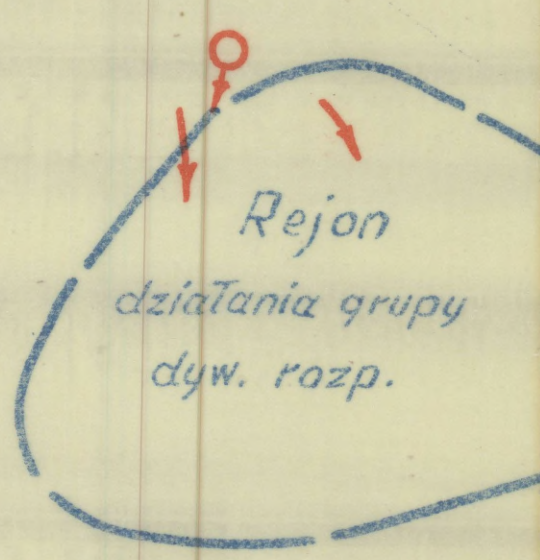
Załącznik nr 4 do części drugiej

ARKUSZ NR 3

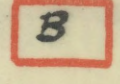
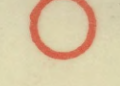
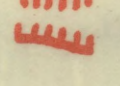

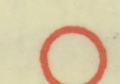

3A

4,5,13DZ,30Panc

LEGENDA

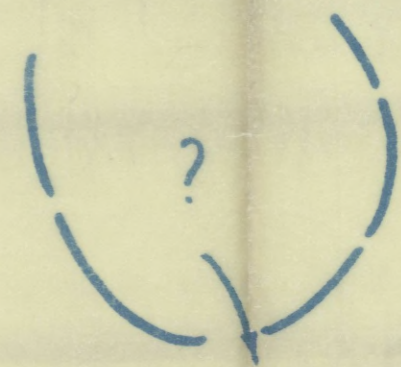
- - Lądowisko dla śmigłowców
- - baza ;
- - punkt kontrolny ;
- - zasadzka ;
- - posterunek obserwacyjny (grupy i podgrupy rozp. - dywer.)
(litery oznaczają: N-napad; O-observacja; P-podsłuch; M
- - rejon zbiórki ;
- - punkt naprowadzania lotnictwa ;
- - skład chemiczny ;
- - skład amunicji ;
- - skład MPS ;
- - zgrupowanie środków transportowych ;

BIBLIOTEKA NA KOWA ASG WP
0796

13DZ

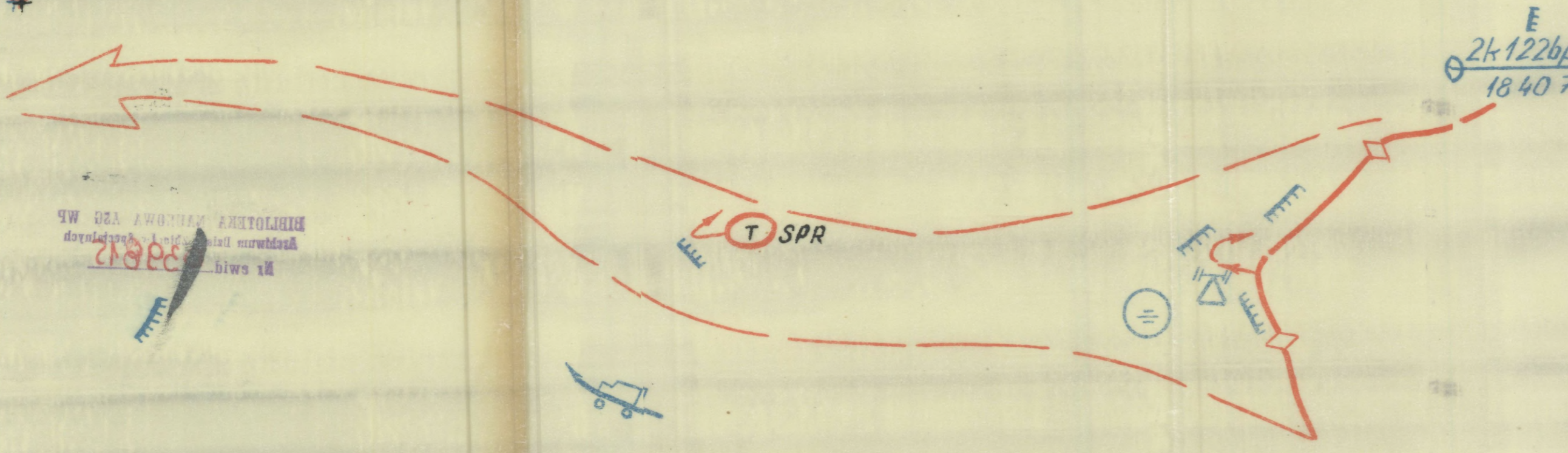
37,38,39pz,13pcz

BIBLIOTEKA NA KOWA ASG WP
0796

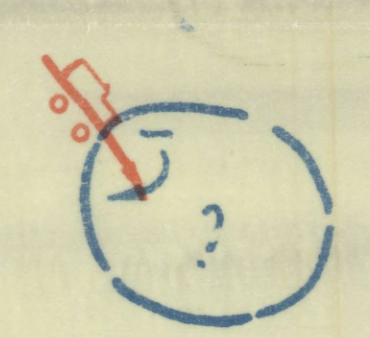
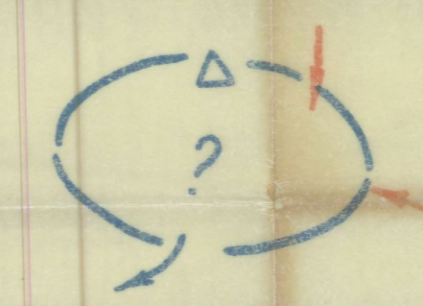
40Z
10, 11, 12 pz 4 pcz

E
2k 1226pzmot
18 40 7.6

2k 1226pzmot

IR

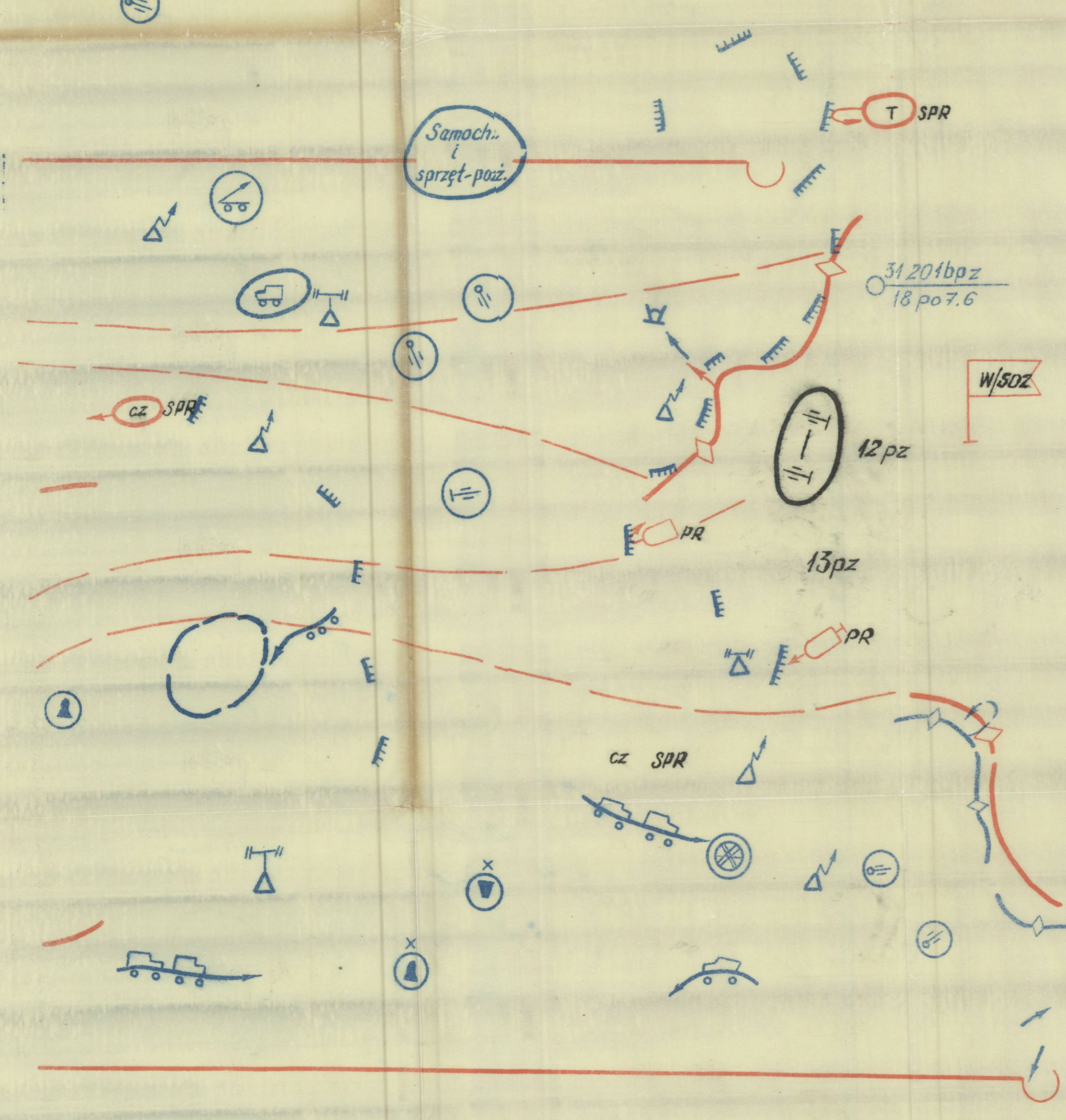
Samoch.
i
sprzęt-poz.

T SPR

31 201bpz
18 po 7.6

W/50Z

T

5DZ
obwód

Drobne
grupy
npla

14 pz

13 pz

12 pz

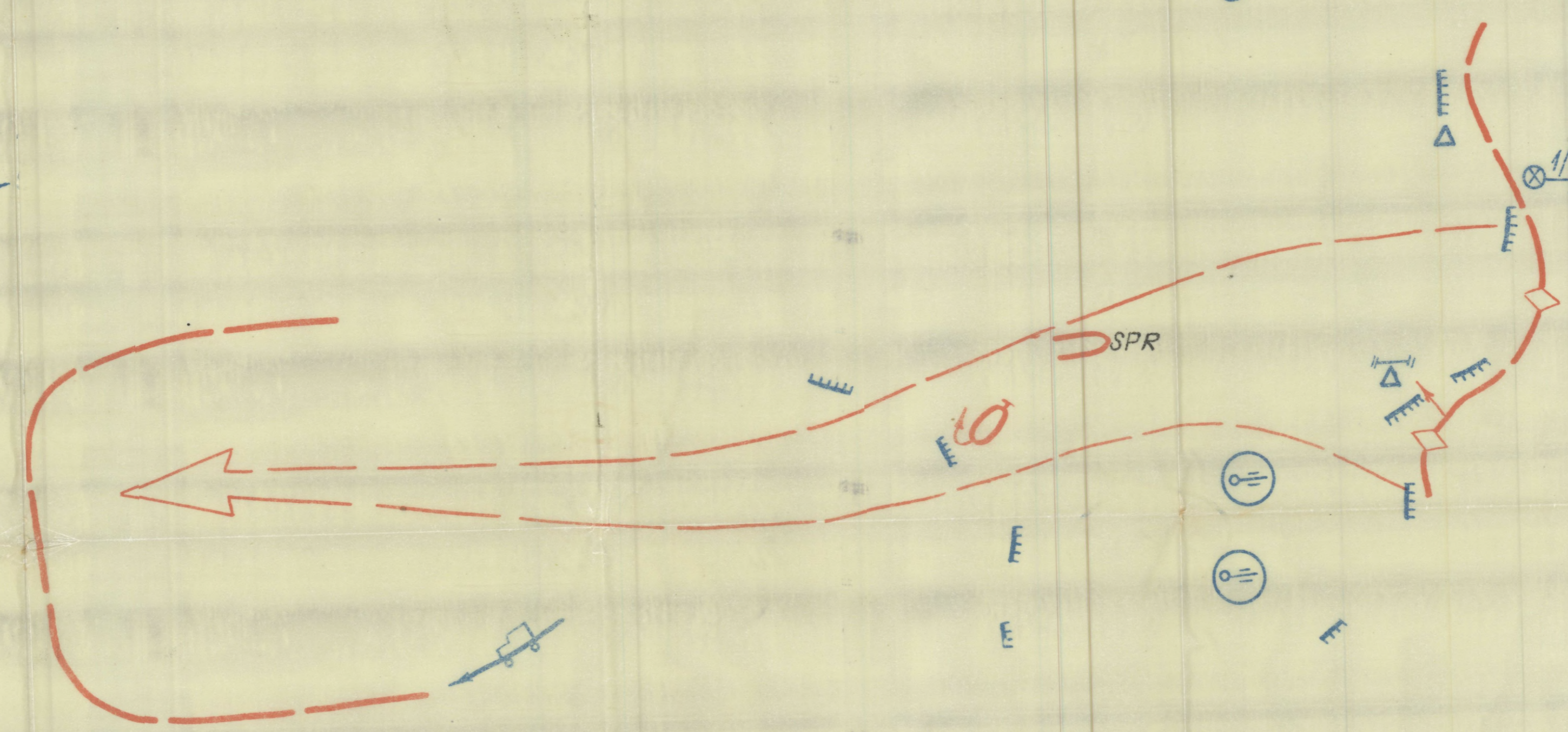
5 pcz

1/273bcz
18.40

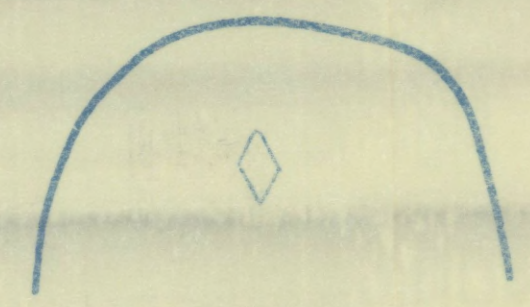
~~A7%~~
zniszczono
5 samochodów

1/2153bpzmot
18 30

37 pz

Drobne
grupy
npla

POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I WIADOMOŚCI O NPLU O 19.00 7.6

ARKUSZ NR 1
do poz. 0796/WW

Samochody i czołgi

Samoch?

Smiglowce?

Samochody i transportery

5pcz

PSAJ

WYKONANO W 500 EGZ
Egz. nr 1-500. Bibl. tajna
Wyd. ZESPÓŁ OFICERÓW
Wyd. P. M.

